ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι — ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι
Ἐτησία Σελ. 10 — Ἐτησία Σελ. 12
Ἑξάμηνος » 5 — Ἑξάμηνος » 7
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 612
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 2ᾳ Ὀκτωβρίου 1918.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΘΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛ. ΖΗΤΗΜΑ

Θαυμαστὴ πορεία τοῦ πολέμου.—Ἐπανάληψις τῆς ἱστορίας.—Ἀνάστασις ἐθνῶν.—Ἀπαραίτητος ἡ Ἑλληνικωτάτη Θρᾴκη.—Τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα καὶ τὰ Ἑλλην. δίκαια.

Ὁ μέγιστος καὶ τρομερώτατος τῶν πολέμων ὅσοι ἐπολεμήθησαν δι' ὅλου τοῦ ἱστορικοῦ βίου τῆς ἀνθρωπότητος φέρεται ραγδαίως πρὸς τὸ τέρμα αὐτοῦ καὶ τοῦτο κατὰ τρόπον ἀξιοθαύμαστον ἀληθῶς καὶ ἀφάνταστον.

Ἡ Γερμανία διὰ δύο ἀλλεπαλλήλων καὶ νικηφόρων πολέμων κατὰ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γαλλίας ἀνεδείχθη πρωτεύουσα δύναμις στρατιωτικὴ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἠδυνήθη ἐντὸς ἡμίσεος αἰῶνος διὰ τῆς θαυμαστῆς στρατιωτικῆς καὶ πολεμικῆς ὀργανώσεως καὶ ἀναπτύξεως, ἀλλὰ παραλλήλως πρὸς ταύτην, καὶ διὰ τῆς τεραστίας ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας, τῆς ναυτιλίας, τῆς ἐμπορίας, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐπίδρασιν καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῆς καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον, κατορθώσασα ἐντὸς βραχέος σχετικῶς χρόνου νὰ ἱδρύσῃ καὶ μέγα κράτος ἀποικιακὸν ἁμιλλωμένη πρὸς τὴν Μ. Βρεττανίαν, καὶ μοιραίως περιῆλθεν εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὴν παγκόσμιον ταύτην Δύναμιν καὶ πρὸς τὸν συγγενῆ αὐτῇ φυλετικῶς Ἀγγλοσαξωνικὸν καὶ Ἀγγλόφωνον κόσμον.

Κατὰ τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ τῶν δύο δορυφόρων αὐτῆς, Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας, συνησπίσθησαν ἡ Μ. Βρεττανία, ἡ κραταιοτάτη φαινομένη Ρωσία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία, ἀπὸ συμμάχου καὶ αὐτὴ γενομένη πολεμία τῶν δύο Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν. Κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος τοῦ πολέμου ἡ Ρωσικὴ Αὐτοκρατορία, ἥτις καθ' ἑαυτὴν παρέτασσεν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέτωπον τόσας δυνάμεις, ὅσας πάντες οἱ ἄλλοι σύμμαχοι ὁμοῦ εἰς τὸ Δυτικὸν ἢ Γαλλικὸν καὶ τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον, κατέρρευσεν αἰφνιδίως καὶ τὰ τῶν Συμμάχων τῆς Συνεννοήσεως ἐφάνησαν περιελθόντα ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. Μικρὸν πρὸ τῆς Ρωσικῆς καταστροφῆς ταύτης εἰς τὸν ἀγῶνα κατῆλθε παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Συνεννοήσεως ἡ Ἀμερικανικὴ Συμπολιτεία, ἧς ἡ πολεμικὴ συμβολὴ ἐθεωρήθη καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχηγείου ὡς ἀσήμαντος καὶ ἀτελεσφόρητος. Παραδόξως ὅμως ἡ μεγάλη αὕτη Δημοκρατία, ἡ ἀπόλεμος καὶ εἰρηνόφιλος ἀνεδείχθη γιγαντιαία δύναμις πολεμικὴ καὶ ἐπῆλθεν ἀρωγὸς τῶν Συμμάχων κατὰ τὴν κρισιμωτάτην ὥραν τοῦ πολέμου. Ἡ Γερμανία ἀργά πως ἀναμετρήσασα τὸν ἀπὸ τῆς Ἀμερικῆς κίνδυνον ἐπεχείρησε τὴν τεραστίαν καὶ ἀποφασιστικὴν ἐπίθεσιν τῇ 8)21 Μαρτίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους κατὰ τοῦ Γαλλικοῦ μετώπου, ἵνα διασπάσῃ τοῦτο, πρὸ τῆς ἀφίξεως μεγάλων Ἀμερικανικῶν δυνάμεων καὶ ἔσχε μὲν ἐν ἀρχῇ σημαντικὰς καὶ ἐπικινδύνους διὰ τοὺς Συμμάχους ἐπιτυχίας, ἀλλ' ἡ στρατηγικὴ μεγαλοφυΐα τοῦ γάλλου στρατάρχου Φὸς καὶ ἡ ἔγκαιρος καὶ σπουδαία Ἀμερικανικὴ ἐπικουρία ἐσταμάτησαν τὴν Γερμανικὴν ὁρμὴν τὸ δεύτερον ἤδη ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ Μάρνη, ὅστις ἐγένετο νέον Βατερλὼ διὰ τὸν Κάϊζερ καὶ τὴν Πρωσσικὴν στρατοκρατίαν.

Ἐπαναλαμβάνεται οὕτω ἡ ἱστορία καὶ ἀποδεικνυται ὅτι ὑπὲρ τὰς βουλὰς τῶν ἀνθρώπων κεῖνται τὰ κελεύσματα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ναπολέων διὰ τοῦ στρατηγικοῦ δαιμονίου του μετέτρεψε τὴν γαλλικὴν δημοκρατίαν εἰς Αὐτοκρατορίαν καὶ συγκλονήσας πάσας τὰς μοναρχίας μετέδωκε τὸ πνεῦμα καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως εἰς τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς ἀνατρέπων τοὺς μοναρχικοὺς θρόνους, ἵνα ἐν τέλει καὶ αὐτὸς ἡττηθῇ καὶ ἀπαχθῇ αἰχμάλωτος εἰς τὴν Ἁγ. Ἑλένην. Ὁ Κάϊζερ ἐπιδιώκων τὴν Γερμανικὴν κοσμοκρατίαν ἀντεπεξῆλθε καθ' ὅλων τῶν Δυνάμεων ἡνωμένων καὶ συνέτριψεν ἰδίᾳ τὴν ἀπολυταρχικωτάτην καὶ κοσμοκρατικὴν Ρωσίαν, ἀπαλλάξας τὸν κόσμον καὶ ἰδίᾳ τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπὸ τοῦ Πανσλαυικοῦ κινδύνου, ἵνα καὶ αὐτὸς ἡττηθῇ ἐν Μάρνῃ καὶ ὑποχρεωθῇ νὰ παραιτηθῇ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ καὶ αὐτοῦ ἴσως τοῦ Βασιλικοῦ ἀξιώματος, νὰ προσφύγῃ δὲ ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ τὴν προστασίαν τῶν μεγάλων καὶ ὑψηλῶν περὶ ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος τῶν ἐθνῶν ἀρχῶν τοῦ προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας κ. Οὐΐλσων.

Ὁ Κάϊζερ ἔπραξε καὶ ἄλλο τι μέγα, παρέσυρε παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Γερμανίας εἰς τὸν πόλεμον τὴν Τουρκίαν, τὴν ὁποίαν ἡ Συνεννόησις προσεπάθησε ν' ἀποτρέψῃ ὑπισχνουμένη εἰς αὐτὴν ἐγγύησιν τῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς καὶ ἐπὶ τούτοις χρηματικὴν ἐνίσχυσιν πρὸς οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς καταρρεούσης ἄλλως Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ σήμερον ἡ Τουρκικὴ Αὐτοκρατορία διαμελίζεται καὶ ἡ Ἡμισέληνος τίθεται ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὴν προστασίαν τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐπιπνέει ἐξ Ἀμερικῆς μάλιστα ἐπὶ τὴν ὑφήλιον διὰ στόματος τοῦ μεγάλου Οὐΐλσων ζωηρὰ καὶ ζωογόνος αὔρα ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ὑπὸ τὴν θείαν ταύτην πνοὴν ἀνίστανται τὰ ὑποτεταγμένα καὶ ἀπ' αἰώνων ὑπὸ ξενοκρατίαν στενάζοντα ἔθνη.

Ὁ φοβερώτατος πόλεμος, ἦτο πόλεμος περὶ ἐπικρατήσεως τῶν συγκρουομένων καὶ ἀντιτιθεμένων συμφερόντων τῶν Μ. Δυνάμεων, καὶ κατήντησεν οὗτος εἰς ἐπικράτησιν τῶν ὑψηλοτέρων, εὐγενεστέρων καὶ χριστιανικωτέρων ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος τῶν ἐθνῶν, καὶ πᾶσα ὑπάρχει ἐλπὶς ὅτι πάντα τὰ ἔθνη θὰ συμψάλωσι μετὰ τῶν ἀγγέλων ἐν Βηθλεὲμ τὸν θεσπέσιον ὕμνον «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.»

Εἰς τὸ μεγαλόφωνον καὶ παρήγορον κήρυγμα τοῦ Οὐΐλσων σκιρτῶσι τὰ δεδουλωμένα ἔθνη καὶ μετ' ἀγαλλιάσεως ἀποδέχονται τὰς ἐπαγγελίας περὶ ἀπελευθερώσεως αὐτῶν. Ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς Κλεμανσὼ ἀνεπιφυλάκτως καὶ ἀπεριφράστως ὑπισχνεῖται εἰς τοὺς Πολωνοὺς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Πολωνίας εἰς τὰ ἱστορικὰ ὅρια αὐτῆς, οἱ Τσεχοσλαῦοι ἀναγνωρίζονται καὶ αὐτοὶ ὡς σύμμαχοι καὶ συμπολεμισταὶ τῆς Συνεννοήσεως καὶ λαμβάνουσι τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ἀνεξαρτησίας πάντων τῶν Σλαυικῶν λαῶν ὑπὸ τὴν Αὐστρίαν καὶ τοὺς Ἀψβούργους.

Οἱ Ἀρμένιοι πάντα δίκαιον λόγον ἔχουσιν ὅπως προσδοκῶσι τὴν ἀποκατάστασιν αὐτονόμου καὶ ἐλευθέρας Ἀρμενίας, καὶ εἰς τοὺς Ἑβραίους ἔχει δοθῇ ἤδη ὑπὸ τοῦ Βάλφουρ ἐπίσημος διαβεβαίωσις ἅμα τῇ ἀπελευθερώσει τῆς Ἱερουσαλὴμ, περὶ ἀποκαταστάσεως αὐτῶν ἐν τῇ πάλαι Γῇ τῆς Ἐπαγγελίας.

Οἱ Ἄραβες αὐτοί, ὑπὸ τὸν Σεΐχην καὶ βασιλέα Χουσεῒν ἀναγνωρίζονται ὡς σύμμαχοι τῆς Συνεννοήσεως καὶ δικαιοῦνται νὰ προσδοκῶσι τὴν ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας ἀπαλλαγήν των.

Εἰς τοὺς Ἕλληνας ἔχουσι δοθῇ ἀόριστοι ἐπαγγελίαι περὶ πραγματοποιήσεως τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν ἡμῶν.

Πρόκειται, ὅμως, ἂν ἡ ἔκτασις τῶν ἰδεωδῶν τούτων ἐν τῇ ἀντιλήψει τῶν Συμμάχων καὶ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων εἶνε ἡ αὐτὴ ἢ πολὺ διάφορος, καὶ τοῦτο σήμερον ἐνδιαφέρει τὰ μέγιστα τὸν Ἑλληνισμόν, κατὰ τὴν ὁριστικὴν λύσιν τοῦ ἱστορικοῦ καὶ πολυθρυλήτου Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ἥτις εὐτυχῶς συντελεῖται ὑπὸ τὰς εὐτυχεστάτας διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν συνθήκας καὶ θὰ ἦσαν ἄξιοι τῆς ἐθνικῆς ἀρᾶς καὶ καταδίκης οἱ ἰθύνοντες τὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἂν μὴ ἐπωφελοῦντο πληρέστατα τὰς ἀδοκήτους καὶ ἀμέτρως εὐνοϊκὰς ταύτας συνθήκας διὰ τὸν Ἑλληνισμόν.

Ὅταν ἀφειδεῖς καὶ εἰλικρινεῖς παρέχωνται ἐπαγγελίαι περὶ ἀναστάσεως ὁλοκλήρων ἐθνῶν, ἀπ' αἰώνων δεδουλωμένων, θὰ ἦτο μεγίστη ἀδικία παρὰ τῶν νικητῶν Συμμάχων καὶ ἐσχάτη μωρία παρὰ τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν ἂν μὴ ἀνίστατο κατὰ τὴν λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος ἡ Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία, εἰμὴ κατὰ τὰ ἱστορικὰ ἀλλὰ κατὰ τὰ ἐθνογραφικὰ τοὐλάχιστον ὅρια αὐτῆς.

Ἡ προσφορὰ τῆς Κύπρου ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοῦ Βιλαετίου Ἀϊδινίου (Σμύρνης) ὑπὸ τῆς Συνεννοήσεως ἀπετέλεσαν ἀδιαφιλονίκητον τίτλον Ἑλληνικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν Ἑλληνικωτάτων τούτων χωρῶν, ἀλλὰ τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια ἔχουσιν εὐρυτέραν τὴν ἔκτασιν ἐπὶ χωρῶν οὐχὶ ξένων ἀλλ' ἀκραιφνῶς Ἑλληνικῶν, αἵτινες παρέμειναν τοιαῦται παρὰ τὰς δεινοτάτας καὶ τὰ μάλιστα παλιντρόπους περιπετείας.

Ἡ Θρᾴκη ἐγκατελείφθη ἀστοργότατα εἰς χεῖρας τῶν Βουλγάρων καὶ ἐπὶ τούτοις ὑπὸ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ἀπεκηρύχθη κατὰ τρόπον ἀνόσιον, διότι εἶπεν οὗτος «καὶ ἂν μοῦ ἐδίδον τὴν Θρᾴκην, δὲν τὴν θέλω». Ἐντούτοις ἡ Θρᾴκη ἀνεγνωρίσθη ὁμοφώνως ὑφ' ὅλων τῶν χριστιαν. φύλων τῆς ἄλλοτε Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ὡς Ἑλληνικωτάτη, καὶ ὑπάρχουσι πάντως τὰ ὑπομνήματα καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν Συνελεύσεων τοῦ 1916 ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ, ὅτε ἐκ συμφώνου καθωρίζοντο οἱ ἀριθμοὶ ὑποψηφίων βουλευτῶν κατ' ἐπαρχίας καὶ ἐθνότητας διὰ τὴν Ὀθωμ. Βουλήν.

Ἡ Θρᾴκη, ἐπὶ τῆς ὁποίας οὐδὲν ἀπολύτως ἔχει δικαίωμα ἱστορικὸν ἢ ἐθνογραφικὸν ἡ Βουλγαρία, οὐ μόνον ὑπῆρξε πάντοτε ἀκραιφνῶς Ἑλληνική, ἀλλ' εἶναι καὶ ἡ μεγάλη καὶ συντομωτέρα λεωφόρος πρὸς τὴν ἱστορικὴν καὶ ἐθνικὴν πρωτεύουσαν τοῦ Χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Μέγα καὶ ἀνυπέρβλητον ὑπῆρχε πρόσκομμα πρὸς τοιαύτην λύσιν τοῦ Ἀνατολ. ζητήματος ἡ Ρωσία· μετὰ τὴν κατάρρευσιν ὅμως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Γερμανίας, οὐδεμία δύναται νὰ ἀντιταχθῇ ἀντίρρησις κατὰ τῆς παλινορθώσεως τῆς Ἑλληνικῆς χριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐφαρμαζομένων πιστῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τῶν περὶ ἰσότητος καὶ ἐλευθερίας πάντων τῶν ἐθνῶν ἀρχῶν τοῦ Οὐΐλσων, ἐπικροτούντων καὶ ἀποδεχομένων αὐτὰς πάντων τῶν Συμμάχων.

Ἡ ἐγκατάλειψις τῆς Θρᾴκης ὑπὸ τῶν ἰθυνόντων τὰ τῆς Ἑλλάδος σήμερον θὰ ἦτο αὐτόχρημα προδοσία κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων καὶ ἰδεωδῶν, καὶ ἡ διεθνοποίησις τῆς Κων)πόλεως ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας θὰ ἦτο σκαιοτάτη ἀδικία κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐν ᾧ καιρῷ διακηρύττονται καὶ διασαλπίζονται τὰ δίκαια πάντων τῶν ἐθνῶν, θὰ κατήγγελλε δὲ τοῦτο διπλωματικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀβελτηρίαν καὶ πώρωσιν παρὰ τοῖς ἰθύνουσι σήμερον τὰς τύχας τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἂν ἄλλοτε ὑπὸ ἄλλας δυσχερεῖς περιστάσεις ἠρκούμεθα εἰς ψιχία, ἐξοικονομοῦντες τοὺς καιρούς, σήμερον ἀξιοῦμεν τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων ἡμῶν, διότι πρόκειται περὶ τῆς ὁριστικῆς καὶ τελειωτικῆς ἱκανοποιήσεως αὐτῶν. Ἐφεξῆς ἄδηλον ἐπὶ πόσον χρόνον, πάντως ὅμως πολὺ μακρόν, πᾶσα μεταξὺ τῶν ἐθνῶν διαφορὰ καὶ διένεξις θὰ διαλύεται ὑπὸ τῆς διεθνοῦς ἀμφικτυονίας, ἥτις εἶνε βέβαιον ὅτι δὲν θὰ θελήσῃ νὰ προέλθῃ εἰς ἀναδιανομὴν τῶν ἅπαξ ἐπιδικασθεισῶν εἰς τὰ διάφορα ἔθνη χωρῶν.

Τοῦτο προσδοκῶμεν καὶ ἀξιοῦμεν παρὰ τῶν ἰθυνόντων σήμερον ὑπὸ τὰς ἀρίστας συνθήκας τὰς τύχας τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΟΥΐΛΣΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῆς ἐργασίας τῇ 20)2 Σεπτεμβρίου πανηγυριζομένης, ὁ Πρόεδρος Οὐΐλσων ἐδημοσίευσε τὸ ἑπόμενον διάγγελμα:

Ἀγαπητοὶ συμπολῖται,

Ἡ «ἑορτὴ τῆς ἐργασίας» τοῦ 1918 δὲν ὁμοιάζει πρὸς οὐδεμίαν τῶν ἑορτῶν ἐργασίας, ὅσας ἐγνωρίσαμεν μέχρι τοῦδε. Ἡ ἡμέρα αὕτη ἔσχε πάντοτε παρ' ἡμῖν ὑψηλὴν σημασίαν· σήμερον ἔχει αὐτὴ ὑπερτάτην σημασίαν. Ὁσηνδήποτε συναίσθησιν καὶ ἂν ἔχωμεν, ἀπὸ ἑνὸς ἤδη ἔτους, ἐν τῇ περὶ ζωῆς ἢ θανάτου ἐπιχειρήσει, εἰς ἣν ἀπεδύθη τὸ ἔθνος, δὲν ἀντελαμβανόμεθα τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης τόσον σαφῶς ὅσον τώρα. Ἐγνωρίζομεν ὅτι εἴμεθα συνδεδεμένοι πάντες καὶ ὅτι ὠφείλομεν νὰ κρατῶμεν καὶ πλήττωμεν ὁμοῦ, δὲν κατενοοῦμεν ὅμως τότε τὸν σύνδεσμον τοῦτον ὡς κατανοοῦμεν αὐτὸν σήμερον, ὅτε εἴμεθα πάντες στρατιῶται ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ στρατοῦ, ἔχοντες βεβαίως πολλὰ νὰ μετέλθωμεν ἔργα, πολλὰς νὰ ἐκπληρώσωμεν προσπαθείας, διευθυνομένας ὅμως ὑπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποχρεώσεως, ἥτις εἶναι ὅπως συγκεντρώσωμεν πάντας τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν πρὸς ἕνα μόνον στόχον.

Γνωρίζομεν τώρα ὅτι ἕκαστον ἐργαλεῖον εἰς πάσας τὰς οὐσιώδεις βιομηχανίας εἶναι ἓν ὅπλον, καὶ ὅπλον ὅπερ ἐξυπηρετεῖ τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς ὡς τὸ τυφέκιον ἐν τῷ στρατῷ, ὅπλον τόσον ἀπαραίτητον, ὥστε ἂν ἀποθέσωμεν αὐτό, τὸ τυφέκιον δὲν θὰ ἦτο ποσῶς χρήσιμον.

Καὶ εἰς τί χρησιμεύει ὁ στρατός; Διατί πολεμοῦμεν: Διατί πάντες εἴμεθα ὑπὸ τὰ ὅπλα; Διατί θὰ ἠσχυνόμεθα, ἂν δὲν ἤμεθα;

Ἐν ἀρχῇ ἐφαίνετο ὅτι δὲν ἐπρόκειτο σχεδὸν περὶ ἄλλου εἰμὴ περὶ πολέμου ἀμυντικοῦ ἐναντίον στρατιωτικῆς ἐπιθέσεως ὑπὸ τῆς Γερμανίας.

Τὸ Βέλγιον παρεβιάσθη, ἡ Γαλλία ὑπέστη ἐπιδρομήν. Ὡς τῷ 1866 καὶ 1870, ἡ Γερμανία ἐκ νέου ἀπεδύθη εἰς πόλεμον ὅπως πραγματοποιήσῃ τὰς φιλοδοξίας αὐτῆς ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἦτο ἐπάναγκες ὅπως ἀντιτάξωμεν βίαν εἰς τὴν βίαν.

Φαίνεται πρόδηλον, ὅμως, τώρα ὅτι σκοπὸς τοῦ πολέμου δὲν ἦτο μόνον ὅπως καταστρέψῃ τὴν ἰσορροπίαν τῶν δυνάμεων ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ Γερμανία, καὶ τοῦτο δὲν εἶνε ἀμφίβολον σήμερον, ἤθελε νὰ καταστρέψῃ πᾶν ὅ,τι ποθοῦσιν οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι πασῶν τῶν χωρῶν, δηλαδὴ τὸ δικαίωμα ὅπως διαθέτωσι τὰ τῆς τύχης των, τὸ δικαίωμα ὅπως παρέχηται δικαιοσύνη, τὸ δικαίωμα ὅπως ὑποχρεῶσι τὰς κυβερνήσεις νὰ ἐξυπηρετῶσιν ὡς κάλλιον τὰ συμφέροντα τῆς χώρας καὶ οὐχὶ ὅπως ἱκανοποιῶσι τὰ ἰδιωτικὰ καὶ ἐγωϊστικὰ συμφέροντα τῆς ἰθυνούσης τάξεως.

Ὁ πόλεμος οὗτος σκοπὸν ἔχει ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου κατὰ πάσης δυνάμεως οἵα ἡ γερμανικὴ αὐταρχία. Εἶνε πόλεμος χειραφετήσεως, καὶ ἐφόσον δὲν θὰ κερδηθῇ, οὐδαμοῦ οἱ ἄνθρωποι θὰ δύνανται νὰ ζῶσιν ἄνευ φόβου καὶ νὰ ἀναπνέωσιν ἐλευθέρως ἐκτελοῦντες τὰς καθημερινὰς ὑποθέσεις αὐτῶν καὶ νὰ λέγωσιν ὅτι αἱ κυβερνήσεις εἶνε ὑπηρέται αὐτῶν καὶ οὐχὶ κύριοι.

Πάντων τῶν πολέμων ἄρα τοῦτον ὤφειλε ἡ ἐργασία νὰ βοηθήσῃ, καὶ νὰ βοηθήσῃ ὅλαις δυνάμεσιν.

Ὁ κόσμος δὲν δύναται νὰ εἶνε βέβαιος περὶ τῆς αὔριον οὔτε ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν ἀσφαλείᾳ, καὶ τὰ δίκαια τοῦ ἀνθρώπου δὲν δύνανται νὰ εἶνε ἠσφαλισμένα καὶ προφυλαγμένα κατὰ τοῦ κράτους τῆς αὐθαιρεσίας καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων, ἐφόσον θὰ ἐπιτρέπηται εἰς κυβερνήσεις ὡς ἐκεῖναι, αἵτινες, μετὰ μακρὰν προμελέτην παρέσυραν τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Γερμανίαν εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον, νὰ διευθύνωσι τὰς τύχας τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐθνῶν, νὰ σκευωρῶσιν, ἐνῷ οἱ τίμιοι ἐργάζονται, νὰ ὑποθάλπωσι ρήξεις, ὧν οἱ ἄνδρες, αἱ γυναῖκες, τὰ ἀθῷα παιδία θὰ εἶναι τὰ θύματα.

Γνωρίζετε τὴν φύσιν τοῦ πολέμου τούτου· εἶνε πόλεμος ὃν ὀφείλει ἡ βιομηχανία νὰ ὑποστηρίξῃ. Ὁ στρατὸς ἐργατῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ εἶνε ἐξίσου ἐνδιαφέρων καὶ οὐσιώδης ὅσον καὶ ὁ στρατὸς τῶν μαχομένων εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης, καὶ ὁ ἐργάτης δὲν εἶνε μόνος ἀναγκαῖος ὅσον καὶ ὁ στρατιώτης ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ. Ὁ στρατιώτης εἶνε πρόμαχος καὶ ἀντιπρόσωπός του.

«Ἂν μὴ κερδηθῇ ὁ πόλεμος, θὰ περιέλθῃ εἰς κίνδυνον πᾶν ὅ,τι θίγει εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἐργάτου, ἀφότου ἐγνώρισε τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἤρξατο ὁ ἀγών του ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης»...

Τοῦτο κάλλιστα γνωρίζουσιν οἱ στρατιῶται εἰς τὸ μέτωπον καὶ τοῦτο μάλιστα σκεπτόμενοι ἐντείνουσι τοὺς μῦς αὐτῶν. Ἐννοοῦσιν ὅτι εἶναι τεταγμένοι εἰς σταυροφορίαν· δὲν ἀγωνίζονται ὑπὲρ ἐγωϊστικῶν ἐθνικῶν συμφερόντων· θὰ περιεφρόνουν οἱονδήποτε μαχόμενον ὑπὲρ ἐγωϊστικοῦ κέρδους ἀδιάφορον τίνος ἔθνους. Προσφέρουσι τὴν ζωὴν αὐτῶν ἵνα πανταχοῦ αἱ ἑστίαι, ὡς καὶ οἱ ἐν Ἀμερικῇ προσφιλεῖς των ἑστίαι, παραμένωσι σῶαι καὶ ἱεραὶ καὶ ἵνα οἱ ἄνθρωποι εἰς πάντα τόπον ὦσιν ἐλεύθεροι, ὡς ἐννοοῦσιν αὐτοὶ οὗτοι νὰ εἶναι ἐλεύθεροι. Ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τῆς χώρας των, τῶν μεγάλων, τῶν ἀθανάτων ἰδεωδῶν, ἅτινα φωτίζουσι τὴν ὁδὸν πάντων τῶν ἀνθρώπων πασῶν τῶν χωρῶν, ὅπου βασιλεύει ἡ δικαιοσύνη καὶ οἱ ἄνθρωποι ζῶσι μὲ τὴν κεφαλὴν ὑψηλὰ καὶ τὸ πνεῦμα ἐλεύθερον.

Διὰ τοῦτο μάχονται μετὰ χαρᾶς καὶ εἶνε ἀήττητοι.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς ταύτης, ἂς μὴ ἀρκεσθῶμεν νὰ μορφώσωμεν νέαν ἰδέαν τῆς θέσεως ἡμῶν καὶ τῆς ἐνισχυμένης καὶ διορατικωτέρας ἀποφάσεως ἡμῶν ἢ ἐν τῷ παρελθόντι· ὁ πανηγυρισμὸς τῆς ἡμέρας ταύτης πρέπει ἀκόμη νὰ καθιερώσῃ ἡμᾶς εἴπερ ποτὲ ὁλοσχερῶς εἰς τὴν μεγάλην προσπάθειαν ὅπως ἐλευθερώσωμεν τὰς ἰδίας ἡμῶν χώρας καὶ τὸν κόσμον ὅλον, νὰ ἀποδώσωμεν δικαιοσύνην εἰς πάντας, καὶ νὰ καταστήσωμεν ἀδύνατον, ὁπουδήποτε, εἰς μικρᾶς ὁμάδας πολιτικῶν νὰ διαταράττωσι τὴν ἡμετέραν εἰρήνην ἢ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου ἢ νὰ περιάγωσιν εἰς κατάστασιν ὀργάνων ἢ ἀθυρμάτων ἐκείνους ἐπὶ τῶν ὁποίων βαρύνει ἡ ἐξουσία των καὶ ἐξήρτηται ἡ ὕπαρξίς των.

Δυνάμεθα νὰ ὑπολογίζωμεν εἰς ἀλλήλους. Τὸ ἔθνος εἶνε ὁμόθυμον. Δὲν λαμβάνει συμβουλὴν παρ' οὐδεμιᾶς ἰδιαιτέρας φράτρας. Δὲν ἐξυπηρετεῖ οὐδὲν ἰδιωτικὸν ἢ ἀτομικὸν συμφέρον. Ἡ ψυχή του ἐκαθαρίσθη καὶ ἐπερρώσθη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐν τῷ πυρὶ τῶν ὁποίων κατεστράφησαν πᾶσαι αἱ ρυπαρίαι. Τὸ φῶς νέας πεποιθήσεως διεισέδυσεν εἰς πᾶσαν τάξιν μεταξὺ ἡμῶν, διότι ἐννοοῦμεν, ὡς ἐπράξαμεν πρότερον, ὅτι εἴμεθα ἑταῖροι, ἐξαρτώμενοι ἀπ' ἀλλήλων, ὅτι εἴμεθα ἡνωμένοι καὶ ἀδύνατοι ὅταν διιστάμεθα. Καὶ ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ ἑνοῦμεν τὰς χεῖρας ἵνα ὁδηγήσωμεν τὸν κόσμον πρὸς τὰς νέας καὶ καλλιτέρας ἐκείνας ἡμέρας.»

ΤΟ ΒΑΡΥ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΦΙΛΙΔΟΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ

SALVARSAN Ἢ 606 Ἢ ΑΡΣΕΝΟΒΕΝΖΟΛΗ

Ἐπειδὴ πολλοὶ δυστυχῶς τῶν παρ' ἡμῖν Συφιλιδικῶν ἐκ πεπλανημένων ἴσως γνωμῶν καὶ σφαλερᾶς ἀντιλήψεως ἐκφράζουσιν ἐνδοιασμοὺς καὶ φόβους ἀναφορικῶς πρὸς τὴν χρῆσιν καὶ τὰς θεραπευτικὰς ἐπὶ τῆς Συφιλίδος ἰδιότητας τοῦ «606», δι' αὐτὸ εἶμαι ὑποχρεωμένος τόσον ἐκ καθήκοντος ἐπιστημονικοῦ ὅσον καὶ φιλανθρωπικοῦ ὅπως ἐπεκταθῶ λεπτομερέστερον ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἐκθέτων δι' ὀλίγων τοῦτο μὲν τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀνακάλυψιν καὶ τὸν σημερινὸν τρόπον τῆς χρήσεως καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ φαρμάκου, τοῦτο δὲ τὰς ἐνδείξεις καὶ ἀντενδείξεις αὐτοῦ, καταδεικνύων σύναμα διὰ σοβαρῶν καὶ ἐπιστημονικῶν στατιστικῶν τὴν θεραπευτικὴν τοῦ φαρμάκου δύναμιν καὶ ταχύτητα εἰδικῶς ἐπὶ τῆς Συφιλίδος.

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὁ σοφὸς τῆς Φραγκφούρτης καθηγητὴς *Erlich* ἐπέτυχε κατόπιν πολλαπλῶν καὶ ἐπιμόνων μόχθων καὶ κόπων τὴν ἀνακάλυψιν τῆς **«Διχλωριούχου Διαμινοαρσενοβενζόλης»** τοῦ κοινῶς «606» καλουμένου, σπουδαιότατον βῆμα πρὸς τὰ πρόσω ἐγένετο ὅσον ἀφορᾷ τὴν θεραπείαν τῆς Συφιλίδος.

Τὸ 606 ἀποτελούμενον κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ μεγάλης ποσότητος ἀρσενικοῦ, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν κατὰ χιλιάδας μέχρι σήμερον γενομένων πειραμάτων ἐπὶ τῶν εἰδικῶς πασχόντων, ἔρχεται σήμερον νὰ ἀντικαταστήσῃ τελείως τὸν ὑδράργυρον καὶ τὰ ἰωδιοῦχα, ἔρχεται, λέγω, σήμερον νὰ ἁπλοποιήσῃ καὶ νὰ συντομεύσῃ τὴν εἰδικὴν τῶν Συφιλιδικῶν θεραπείαν, ἐξαγνίζον καὶ ἀποστειρῶνον τελείως τὸν ὀργανισμὸν ἀπὸ τῶν μικροβίων τῆς ἐπαράτου καὶ τραγικῆς ταύτης νόσου.

Ἡ χρῆσις τῶν ἀρσενικούχων σκευασιῶν πρὸς θεραπείαν τῆς συφιλίδος, ἤρξατο, ἀφ' ὅτου κατὰ τὸ 1863 ὁ Γάλλος χημικὸς *Béchamp* ἀνεκάλυψε τὴν **«ἀτοξύλην»**, σκευασίαν ἀρσενικοῦχον περιέχουσαν 29 ο)ο ἀρσενικοῦ. Τοῦ φαρμάκου τούτου οἱ τότε ἰατροὶ ἐποιοῦντο χρῆσιν πρὸς θεραπείαν κυρίως παρασιτικῶν τινων νόσων τοῦ αἵματος προκαλουμένων ὑπὸ εἰδικῶν παρασίτων, τῶν τρυπανοσωμάτων, καὶ ἔσχον, ὅπως τὰ ἰατρικὰ συγγράμματα καὶ αἱ διάφοροι πραγματεῖαι ἀναφέρουσι, θαυμάσια ὄντως θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα.

Ἐπειδὴ δὲ παρετηρήθη ὅτι ὑπῆρχε μία μεγίστη ἀναλογία καὶ ὁμοιότης μεταξὺ τοῦ μικροοργανισμοῦ τῆς Συφιλίδος καὶ τῶν τρυπανοσωμάτων πρῶτος ὁ ἰατρὸς *Salmon* ἐθεώρησε καλὸν ὅπως ποιήσηται χρῆσιν τῆς **ἀτοξύλης** ὑπὸ μορφὴν ἐνδομυϊκῶν ἐνέσεων πρὸς θεραπείαν τῆς Συφιλίδος· ἐν ἰδίᾳ δὲ πραγματείᾳ ὁ διάσημος οὗτος ἰατρὸς ἀναφέρει τοῦτο μὲν πληθὺν συφιλιδικῶν ἀτόμων ὑποβληθέντων εἰς τὴν διὰ μόνης τῆς ἀτοξύλης θεραπευτικὴν ἀγωγὴν καὶ ἐντελῶς ἰαθέντων, τοῦτο δὲ συνιστᾷ καὶ περιγράφει τὸ **«ἀρσενικὸν»** ὡς τὸ μόνον εἰδικὸν κατὰ τῆς Συφιλίδος φάρμακον.

Οἱ μετέπειτα ὅμως γενόμενοι πειραματισμοὶ καὶ παρατηρήσεις ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Συφιλίδος θεραπευτικὴν τῆς Ἀτοξύλης δύναμιν καὶ ἐνέργειαν ἔδοσαν ἀποτελέσματα ἥκιστα ἐνθαρρυντικά. Οἱ γενόμενοι δῆλον ὅτι πειραματισμοὶ ἀπέδειξαν ὅτι, καὶ μὲν ἡ Ἀτοξύλη κέκτηται ὄντως ἀναμφισβήτητον ἐπὶ τῆς Συφιλίδος θεραπευτικὴν [illegible], φονεύουσα καὶ καταστρέφουσα [illegible] **ὠχρὰς σπειροχαίτας** (μικροβ. συφιλιδ.), ἐνέχει ὅμως ἐν ταυτῷ μεγάλους κινδύνους καὶ βαρείας διὰ τὸν πάσχοντα ἐπιπλοκάς, ἐπιφέρουσα πολλάκις, ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς καὶ παρατεταμένης αὐτῆς χρήσεως, τελείαν τῆς ὁράσεως ἀπώλειαν, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ τῆς ζωῆς. Καὶ ἐπειδὴ ἐν ἑνὶ λόγῳ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ φαρμάκου τούτου δὲν ἀντεστάθμιζον τοὺς κινδύνους καὶ τὰ ἐκ τούτου ἀτυχῆ συμβάματα, ἡ μέθοδος αὕτη προϊόντος τοῦ χρόνου ἐγκατελείφθη τελείως καὶ περιέπεσεν εἰς παντελῆ ἀφάνειαν καὶ ἀχρηστίαν.

Μετά τινα χρόνον ἕτεροι τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης θεράποντες, καὶ εἰδικοὶ τῶν Ἀφροδισίων νοσημάτων θεραπευταί, μεταξὺ τῶν ὁποίων προΐστανται ὁ *Balzer* καὶ *Hallopeau* εἰσήγαγον, εἰς τὴν θεραπευτικὴν τῆς Συφιλίδος ἕτερον νέον φάρμακον τὴν **«Ἐκτίνην»** (*Hectine*) ἀρσενικοῦχον ἐπίσης σκευασίαν περιέχουσαν 10—20 ο)ο ἀρσενικοῦ, συνιστῶντες ἐνθέρμως τὰς διὰ τοῦ φαρμάκου τούτου ἐνδομυϊκὰς ἐνέσεις ὡς τὴν μόνην κατὰ τῆς Συφιλίδος τελεσφόρον καὶ λυσιτελῆ θεραπευτικὴν ἀγωγήν. Οἱ τότε τοῦ φαρμάκου τούτου θιασῶται μέχρι τοιούτου βαθμοῦ καὶ σημείου ὑπεστήριζον καὶ ἐμάχοντο ὑπὲρ αὐτοῦ, ὥστε αὐτὸς ὁ *Hallopeau* διάσημος καὶ ἐπιφανὴς Ἀφροδισιολόγος ἐν ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ πραγματείᾳ ὑπερακοντίζων καὶ ὑπερβάλλων πάντας τοὺς συναδέλφους του εἰς ἐπαίνους πρὸς τὸ φάρμακον καὶ θαυμασμούς, ὑπέσχετο καὶ «Ἐκτρωτικὴν» διὰ τῆς Ἐκτίνης θεραπείαν τῆς Συφιλίδος ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν.

Ἀλλὰ καὶ οἱ διὰ τὰς θεραπευτικὰς τοῦ φαρμάκου τούτου ἰδιότητας γενόμενοι ἐπιστημονικοὶ πειραματισμοὶ καὶ βάσανοι κατέδειξαν ἀσφαλῶς τοῦτο μέν, ὅτι τὰ τόσα ὑπὲρ τῆς Ἐκτίνης λεχθέντα ὅσον καὶ οἱ ἀφειδῶς γενόμενοι θαυμασμοὶ καὶ ἔπαινοι ἦσαν ἄκαιροι καὶ ὑπερβολικοί, τοῦτο δὲ ὅτι ἡ Ἐκτίνη εἶναι ἀνίσχυρος ὅπως ἀφ' ἑαυτῆς θεραπεύσῃ τὴν Συφιλίδα, δυναμένη νὰ θεωρηθῇ μᾶλλον ὡς ἐπικουρικὸν τοῦ ὑδραργύρου φάρμακον. Δι' αὐτὸ σήμερον ἡ χρῆσις καὶ ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἐνδείκνυται εἰς ἃς περιπτώσεις ὁ ἄρρωστος δὲν δύναται νὰ ἀνεχθῇ τὸν ὑδράργυρον, καὶ ἰδίως εἰς λίαν «ἀναιμικοὺς Συφιλιδικούς» τῶν ὁποίων τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια τὴν ζωτικωτέραν καὶ κυρίως ἀμυντήριον τοῦ ὀργανισμοῦ ταύτην οὐσίαν καταπληκτικῶς αὐξάνει, τὸν δὲ ὀργανισμὸν καὶ τὴν ἐν γένει τοῦ ἀρρώστου κατάστασιν, ὡς ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ περιεχομένης ποσότητος ἀρσενικοῦ, ἀναζωπυρεῖ καὶ προάγει τέλεον.

Τέλος τῷ 1905 ἀμφότερα τὰ προμνησθέντα φάρμακα καὶ διάφοροι μέχρι τοῦδε πρὸς θεραπείαν τῆς Συφιλίδος χρησιμοποιούμενοι ἀρσενικοῦχοι σκευασίαι, παραχωροῦσιν ὁριστικῶς τὴν θέσιν αὐτῶν καὶ κλίνουσι τὸ γόνυ πρὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Γερμανοῦ χημικοῦ Ἔρλιχ ἀνακαλυφθέντος «606» ἢ τοῦ ἄλλως «*Salvarsan*» καλουμένου.

Ἡ τοῦ Ἔρλιχ σπουδαιοτάτη καὶ ἀνθρωποσωτήριος ἀνακάλυψις δὲν ὀφείλεται εἰς ἁπλῆν ἢ ἐπιτυχῆ τινα σύμπτωσιν. Ὅλως τοὐναντίον, εἶναι ἡ τελευταία κατάληξις μακρᾶς σειρᾶς πειραμάτων γενομένων δι' αὐστηρᾶς μεθόδου καὶ ἀξιοθαυμάστου ὑπομονῆς. Εἶναι τὸ στεφάνωμα μιᾶς λαμπρᾶς ἐπιστημονικῆς ἀξίας, εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα πολλῶν κόπων καὶ μόχθων ἀπείρων μιᾶς ὁλοκλήρου ζωῆς.

Ἀφ' ὅτου νεότητος ἤρχισε τὰς σπουδάς του ὁ πρὸ τριῶν μόλις ἐτῶν ἀποθανὼν ἑβδομηκοντούτης Ἔρλιχ, κατέγινε κυρίως εἰς τὸ νὰ καθορίσῃ τὴν **«Ἐκλεκτικὴν συγγένειαν»** τὴν ὁποίαν χημικά τινα στοιχεῖα κέκτηνται ἐπὶ τῶν διαφόρων τοῦ ὀργανισμοῦ ἱστῶν. Ἀφοῦ δὲ κατόπιν μακροχρονίου μελέτης καὶ σειρᾶς ἐπιστημονικῶν πειραμάτων καὶ μεθόδων ἐβεβαίωσεν ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν τῇ φύσει χημικαί τινες οὐσίαι, αἵτινες προσκολλώμεναι ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι βιούντων μικροβίων δρῶσιν ἐπιβλαβῶς καὶ καταστρέφουσι τὰ μικρόβια ταῦτα, ἀνεκάλυψεν ἐκ παραλλήλου ὅτι τοιαύτην τινὰ μικροβιοκτόνον ἰδιότητα κέκτηνται ἀρσενικοῦχοί τινες ὀργανικαὶ συνθέσεις εἰδικῶς διὰ τὰς ὠχρὰς Σπειροχαίτας (μικροβ. Συφιλιδ.) παρασκευάσας ἐκ τῶν ἑνώσεων τούτων τὸ **606** ἢ ἄλλως **Ἀρσενοβενζόλην** καὶ δωρήσας ἀπὸ τοῦ 1905 εἰς τὴν ἀνθρωπότητα «τὸ ἀποτελεσματικώτερον καὶ λυσιτελέστερον, ὡς ἀπεδείχθη, κατὰ τῆς Συφιλίδος θεραπευτικὸν μέσον, τὸ πλέον ἐπιτυχὲς καὶ φοβερὸν κατ' αὐτῆς ὅπλον».

Τὸ 606 διὰ τῆς ἐν αὐτῷ περιεχομένης μεγάλης ποσότητος ἀρσενικοῦ, ἀποκτείνει καὶ καταστρέφει, ὡς ἀπεδείχθη, ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως τὸ μικρόβιον τῆς Συφιλίδος, ἡ δὲ δηλητηρίασις τῶν ζωϊκῶν ἱστῶν ἥτις θὰ προὐκαλεῖτο ἐκ τῆς ἐν τῷ ὀργανισμῷ εἰσαγωγῆς τοσαύτης ποσότητος ἀρσενικοῦ, ὡς δικαίως θὰ ὑπελάμβανέ τις, αἴρεται καθ' ὁλοκληρίαν, καθ' ὅσον, καὶ μὲν τὸ 606 κέκτηται μεγίστην χημικὴν συγγένειαν καὶ σχέσιν πρὸς τὸ λεύκωμα τῶν Σπειροχαιτῶν (μικροβ. Συφιλ.), οὐδεμίαν ὅμως σχεδὸν τοιαύτην παρουσιάζει, ὡς πληθὺς πειραμάτων ἀπέδειξε, πρὸς τὰ λευκώματα τῶν ζωϊκῶν τοῦ ὀργανισμοῦ ἱστῶν.

Ἡ τοῦ Ἔρλιχ σπουδαιοτάτη ἀνακάλυψις συνεκλόνισε καὶ συνετάραξεν ὡς ἦτο ἑπόμενον ἐν τῇ ἀποκαλύψει καὶ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ αὐτῆς ἐν τῇ πράξει ὁλόκληρον τὸν Ἰατρικὸν κόσμον, προὐκάλεσεν, ὅπως κάθε τι νέον, σειρὰν δημοσιογραφικῶν συζητήσεων καὶ ἀγώνων, πληθὺν ἐπιστημονικῶν συνεδρίων καὶ συμβουλίων καὶ μακρὰς μεταξὺ τῶν κορυφαίων Ἀφροδισιολόγων ἀντεγκλήσεις καὶ διαμάχας. Τὰ ἀνέφικτα ὅμως καὶ ἀνυπέρβλητα τοῦ φαρμάκου ἀποτελέσματα εἰδικῶς ἐπὶ τῆς Συφιλίδος, ἡ καταπλήσσουσα ταχύτης τῆς ἐνεργείας καὶ δράσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῆς νόσου ἠνάγκασε καὶ τοὺς μετὰ φανατισμοῦ πρότερον κατὰ τοῦ φαρμάκου κηρυχθέντας ἐπιφανεῖς τῶν Ἀφροδισίων νοσημάτων θεραπευτὰς νὰ **σιγήσωσι** καὶ νὰ κηρυχθῶσιν οἱ «θερμότεροι τοῦ 606 διασῶται καὶ ὑπέρμαχοι».

Καὶ ναὶ μὲν καὶ σήμερον ἀκόμη ὑπάρχει ὁμάς τις Ἀφροδισιολόγων, τῶν ὁποίων προΐσταται ὁ καθηγητὴς τῶν Ἀφροδισίων καὶ Δερματικῶν νόσων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων *Gauché*, οἵτινες ὠθούμενοι κυρίως ἐκ λόγων ζηλοτυπίας πρὸς τὰς ὑψηλὰς ἐπιστημονικὰς κορυφὰς καὶ τοὺς μεγάλους τῆς ἀνθρωπότητος εὐεργέτας, καὶ περισσότερον ἐξ ἐθνικῶν λόγων, καταδικάζουσι τὸ φάρμακον καὶ κηρύσσονται, εἰς ἐλαχίστας τινὰς περιπτώσεις, ἐναντίοι αὐτοῦ καὶ πολέμιοι, ἀλλὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν προβαλλόμενα ἐπιχειρήματα εἶνε τόσον μικρά, εἶναι τόσον ἀνίσχυρα ὥστε πίπτουσι καὶ καταρρέουσιν ἀφ' ἑαυτῶν πρὸ τῶν ἐπὶ τῆς Συφιλίδος ἰδεωδῶν τοῦ 606 θριάμβων.

Τοῦ 606 ἐγένετο χρῆσις ἄλλοτε καὶ δὴ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ἐν τῇ πράξει ὑπὸ μορφὴν ὑποδορίων, ἐνδομυϊκῶν καὶ ἐνδοφλεβίων ἐνέσεων. Οἱ δύο ὅμως πρῶτοι τρόποι τῆς χρήσεως αὐτοῦ τελείως σήμερον ἐγκατελείφθησαν, διατηροῦντες ἁπλῶς ἱστορικὴν ἀξίαν, ὡς λίαν ἐπικίνδυνοι καὶ ἐπώδυνοι, προκαλοῦντες πολλάκις σφακελλώσεις καὶ γαγγραίνας, παρέμεινε δὲ ἐν χρήσει καὶ ὑφ' ὅλων σήμερον χρησιμοποιεῖται καὶ ἐκθειάζεται ἡ μέθοδος τῶν **ἐνδοφλεβίων τοῦ 606 ἐνέσεων**, μέθοδος ἐντελῶς ἀκίνδυνος ἁπλουστάτη καὶ ἀνώδυνος, ἀπαιτοῦσα ὅμως χεῖρας πεπειραμένας καὶ εἰδικὴν ἐξάσκησιν καὶ ἐκμάθησιν. Ἔστω δὲ τούτου ἀπόδειξις ὅτι ὁ πάσχων δύναται εὐθὺς μετὰ τὴν ἔνεσιν νὰ ἀναλάβῃ ἀφόβως καὶ ἀκινδύνως τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐργασίαν.

Αἱ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς χρήσεως τοῦ 606 καὶ ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ἐν τῇ πράξει πρὸς θεραπείαν τῆς Συφιλίδος ὑπό τινων ἰατρῶν περιγραφεῖσαι μικραί τινες ἀποτυχίαι καὶ ἐλάχιστά τινα ἀτυχῆ συμβάματα ἠνάγκασάν τινας τῶν Συφιλιδολόγων ὅπως ὑποδείξωσι τοῦτο μὲν τὰς περιπτώσεις ἐκείνας καθ' ἃς ἡ χρῆσις τοῦ φαρμάκου ἐνεδεικνύετο καὶ ἐπεβάλλετο, τοῦτο δὲ ἐκείνας καθ' ἃς τὸ 606 αὐστηρῶς ἀπηγορεύετο καὶ ἀντεδείκνυτο.

Ἐπειδὴ ὅμως πᾶσαι αἱ περιγραφεῖσαι σποραδικαὶ τοῦ 606 ἀποτυχίαι ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, ὠφείλοντο εἰς ἄγνοιαν τοῦ χειρισμοῦ τῆς μεθόδου, ἢ εἰς ἀλλοίωσιν τοῦ φαρμάκου—ἥτις εὐτυχῶς σήμερον πάνυ εὐκόλως ἐξελέγχεται—καὶ κυρίως εἰς προδιαγεγραμμένον ὑπό τινων σχέδιον πολεμικῆς, διὰ τοῦτο σήμερον διὰ τῆς ἁπλοποιήσεως καὶ τελειοποιήσεως τῶν μεθόδων τῆς χρήσεως τῶν ἐνδοφλεβίων τοῦ 606 ἐνέσεων πᾶσαι αἱ περιπτώσεις τῶν ἐνδείξεων καὶ ἀντενδείξεων τοῦ φαρμάκου ἔπαυσαν ὑφιστάμεναι, ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη συνιστᾷ καὶ ἐπιβάλλει τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Ἀρσενοβενζόλης (606) εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς Συφιλιδικούς, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ ἐκείνων οἵτινες φέρουσι βαρείας ὀργανικὰς ἀλλοιώσεις καὶ βλάβας μὴ συφιλιδικάς, τοῦ δὲ *Salvarsan* (606) οὐδεμίαν ἀποτυχίαν ἢ τὸ ἐπικίνδυνον παρουσιάζει.

Δὲν ἔχω εἰμὴ νὰ ἀναφέρω στατιστικάς τινας διαφόρων τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων θεραπευτῶν ὅπως διαπιστώσω τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων. Ὁ ἰατρὸς *Dechot* ἐπιμελητὴς τῆς κεντρικῆς Πολυκλινικῆς τῶν Βρυξελλῶν ἐπὶ 3,000 ἐνδοφλεβίων ἐνέσεων 606 οὐδεμίαν ἐπιπλοκὴν ἀναφέρει. Ὁ *Emery*, ἰατρὸς τοῦ *St. Lasare*, ὁ πολλὰ διδάξας καὶ περισσότερα εἰδικῶς περὶ Ἀρσενοβενζόλης (606) γράψας, εἰς 1500 περιπτώσεις ἐνέσεων 606 καὶ ὁ καθηγητὴς *Bayet* ἐπὶ 900 τοιούτων οὐδὲν ἀτυχὲς σύμβαμα περιγράφουσι. Παραλείπων δὲ πληθώραν ἄλλων στατιστικῶν ἀναφέρω τέλος ὅτι ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Νοσοκομείῳ Συγγροῦ (Κλινικὴ ἀφροδ. καὶ δερμ. νόσων) ἐπὶ 2,500 συφιλιδικῶν ἀτόμων ὑποβληθέντων εἰς τὴν διὰ τοῦ 606 θεραπευτικὴν ἀγωγὴν κατὰ τὴν ἐπὶ 14 ὅλους μῆνας ἐν τῇ κλινικῇ ταύτῃ ὑπηρεσίαν μου, οὐδεμία ἀπολύτως ἐπιπλοκὴ ἢ ἀτυχὴς συνέπεια παρετηρήθη.

Ὁ Ἔρλιχ καὶ αἱ σύγχρονοι αὐτῷ τῆς Ἀφροδισιολογίας κορυφαὶ συνίστων καὶ ὑπεστήριζον τὴν διὰ μιᾶς καὶ **μόνης** ἐνέσεως 606 ἀσφαλῆ καὶ τελείαν τῆς Συφιλίδος θεραπείαν καὶ ἴασιν, καθ' ὅσον ἐκ τῶν τριάκοντα χιλιάδων περίπου ἀρρώστων, οἵτινες περιεγράφησαν ὑπὸ διαφόρων τῆς Ἑσπερίας ἰατρῶν ὡς θεραπευθέντας διὰ τῆς Ἀρσενοβενζόλης (606), λίαν ἐλάχιστοι μόνον Συφιλιδικοὶ ἀναφέρονται ὡς παρουσιάσαντες ἐκ νέου ἐμφανίσεις συμπτωμάτων καὶ ἐκδηλώσεων τῆς ἐπαράτου νόσου των μετὰ πάροδον μικροῦ ἢ μεγάλου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνέσεως χρονικοῦ διαστήματος.

Αἱ κάτωθι ὑπὸ διασήμων καὶ ἐπιφανῶν Συφιλιδολόγων ἀναφερόμεναι στατιστικαὶ εἶναι ὑποθέτω ἱκαναὶ ὅπως διαπιστώσωσι καὶ καταδείξωσι τὴν ἀκρίβειαν καὶ ἀλήθειαν τοῦ ἀνωτέρω γενονότος. Ὁ καθηγητὴς τῆς Συφιλιδολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Βρυξελλῶν *Bayet* ἐπὶ 500 συφιλιδικῶν ἀρρώστων, ὑποβληθέντων εἰς **μίαν καὶ μόνην** ἐνδοφλέβιον ἔνεσιν **606**, ἀναφέρει ὀκτὼ ἐν ὅλῳ ὑποτροπάς, ἀλλὰ πᾶσαι σχεδὸν αὗται ἀναφέρονται εἰς ἀρρώστους παρουσιάζοντας πρωτόγονον συφιλιδικὸν ἕλκος, τουτέστι «τελείαν τῆς νόσου ἴασιν καὶ ἐκ νέου ὑπὸ ταύτης μόλυνσιν». Ὁ *Milian* ἐπὶ 750 ἀρρώστων ὑποστάντων ἐπίσης μίαν ἔνεσιν 606 περιγράφει δύο μόνον τῆς νόσου ὑποτροπάς, ὁ μέγας *Emery* ἐπὶ 900 ὁμοίων περιπτώσεων ἔσχε μίαν μόνον ὑποτροπὴν καὶ τέλος ὁ *Duhot* ἐπὶ 625 οὐδεμίαν.

Ἐὰν προὐτιθέμην νὰ ἀναφέρω τὰς χιλιάδας ἀρρώστων τῶν ἰαθέντων διὰ μιᾶς καὶ μόνης ἐνέσεως 606, ὁλόκληρα φύλλα τῆς παρούσης ἐφημερίδος δὲν θὰ ἤρκουν πρὸς τοῦτο.

Ἀφοῦ διὰ μιᾶς καὶ μόνης ἐνέσεως 606 ἡ Συφιλίς, πλὴν ἐλαχίστων τινῶν περιπτώσεων, θεραπεύεται ριζικῶς καὶ τελείως ὡς αἱ ἄνωθι ἐπιστημονικαὶ στατιστικαὶ πασιφανῶς ἀποδεικνύουσι, τίς εἶναι ἐκεῖνος ὅστις ἀμφιβάλλει καὶ διαμφισβητεῖ πλέον, ὅτι ὁ Συφιλιδικὸς ὁ ὁποῖος σήμερον ὑποβάλλεται κατὰ τὸ τετραετὲς τῆς θεραπείας του διάστημα εἰς ὀκτὼ σειρὰς ἐνδοφλεβίων τοῦ 606 ἐνέσεων καὶ ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη κατόπιν ἀκριβῶν πειραματισμῶν καὶ θετικῶν κλινικῶν παρατηρήσεων συνιστᾷ καὶ ἐπιβάλλει, δὲν ἀπαλλάσσεται ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως τῆς ἀπαισίας καὶ τραγικῆς ταύτης νόσου.

Τὰ ἀνέφικτα καὶ ἀνυπέρβλητα τοῦ 606 θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα καὶ ἡ καταπλήσσουσα ταχύτης τῆς θεραπευτικῆς τοῦ φαρμάκου ἐνεργείας καὶ δράσεως καταφαίνονται ἐντὸς ἐλαχίστου ἀπὸ τῆς πρώτης ἐνέσεως χρονικοῦ διαστήματος. Πᾶσαι αἱ ἐξανθηματικαὶ συφιλιδικαὶ ἐξελκώσεις τοῦ δέρματος καὶ τῶν βλεννογόνων, τὰ συφιλιδικὰ φύματα καὶ τὰ κομμιώματα τὰ συφιλιδικά, αἱ κεφαλαλγίαι τῶν Συφιλιδικῶν, αἱ ὀφθαλμικαὶ αὐτῶν παθήσεις, ὡς καὶ αἱ Συφιλιδικαὶ παραλύσεις θεραπεύονται καὶ παρέχονται ἐντὸς ἐλαχίστων ἀπὸ τῆς πρώτης ἐνέσεως ἡμερῶν. Διὰ τὰς παθήσεις τὰς παρασυφιλιδικάς, ὡς εἰς τὴν κληρονομικὴν Συφιλίδα ἀπεδείχθη τὸ 606 πάντοτε ὡς τὸ μόνον λυσιτελὲς καὶ ἀποτελεσματικὸν θεραπευτικὸν μέσον. Τὰς Συφιλιδικὰς ἐξελκώσεις, τὰς πλουσίας εἰς σπειροχαίτας (μικροβ. Συφιλ.), τὰς ἑστίας τουτέστι τῆς λοιμώξεως—ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος ἐξαγνίζει καὶ ἀποστειρώνει τέλεον καὶ τέλος εἰς τὰς κακοήθεις μορφὰς τῆς νόσου τὰς μὴ εἰδικῶς θεραπευθείσας, δίδει τὰ λαμπρότερα θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα.

Πλὴν τούτων τὸ 606 κέκτηται ἀσφαλῶς καὶ τὸ σημαντικὸν προτέρημα ὅτι τάχιστα ἐπιδρᾷ καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς τῶν ἀρρώστων καταστάσεως, τῶν ὁποίων τὸ μὲν βάρος τοῦ σώματος καταπληκτικῶς αὐξάνει, τὰς δὲ δυνάμεις καὶ τὰ ζωτικὰ τοῦ ὀργανισμοῦ στοιχεῖα, τὰ τόσον διὰ τὸν Συφιλιδικὸν χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα, τονώνει καὶ ἀναζωπυρεῖ.

Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον πληθὺς σήμερον ἀτόμων μὴ Συφιλιδικῶν ὑποβάλλονται εἰς τὰς ἐνδοφλεβίους τῆς ἀρσενοβενζόλης ἐνέσεις ἁπλῶς καὶ μόνον ὅπως ἀρυσθῶσι τὴν ὑπὸ τοῦ φαρμάκου παρεχομένην τόνωσιν καὶ ὠφέλειαν.

Σήμερον φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ χρησιμοποιεῖται ἐν εὐρυτάτῃ κλίμακι νέα τοῦ 606 σκευασία ὑπὸ τὸ ὄνομα Νεοσαλβαρσὰν ἢ Νεοαρσενοβενζόλη (*Novarsenobenzol-billon*) σκευασία γαλλικῆς προελεύσεως, συγκειμένη ὅμως ἐκ τῶν αὐτῶν συστατικῶν, ἀπαιτοῦσα τὸν αὐτὸν τρόπον ἐφαρμογῆς, καὶ κεκτημένη τὴν αὐτὴν πρὸς τὸ γερμανικὸν 606 θεραπευτικὴν δύναμιν καὶ ἀξίαν.

Ἐπειδή τινες τῶν ἐπαγγελλομένων παρ' ἡμῖν τοὺς Ἀφροδιολόγους ἀγνοοῦντες οὐ μόνον τὴν χρῆσιν καὶ τὴν θεραπευτικὴν τοῦ 606 δύναμιν καὶ ἀξίαν ἐπὶ τῆς Συφιλίδος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ φάρμακον, καταδικάζουσι καὶ καταφέρονται ἀβασανίστως καὶ κυρίως ἀπὸ σκοποῦ ἐναντίον αὐτοῦ, θὰ μοὶ ἐπιτρέψωσιν οἱ κύριοι οὗτοι συνάδελφοι ὅπως διαφωνήσω πρὸς τὴν ἐσφαλμένην αὐτῶν ἀντίληψιν καὶ γνώμην, καὶ διακηρύξω καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ὅτι ὁ ἰατρὸς ἐκεῖνος ὅστις σήμερον καταδικάζει καὶ καταφέρεται κατὰ τοῦ 606 οὐδόλως παρακολουθεῖ τὰς προόδους καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ὑψηλῆς καὶ θείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ τέχνης καὶ ὅτι ὁ ἰατρὸς ἐκεῖνος ὅστις χρησιμοποιεῖ τὸ 606 κατ' ἄλλον τρόπον ἢ τὸν διὰ τῶν ἐνδοφλεβίων ἐνέσεων ἐκμεταλλεύεται κακῶς τὴν ὑγείαν τοῦ πάσχοντος, ἵνα μὴ εἴπω τι περισσότερον.

Ἰδοὺ ἐν σκιαγραφίᾳ τὰ ἀφορῶντα τὸ 606, τὴν σπουδαιοτάτην καὶ ἀνθρωποσωτήριον ταύτην τοῦ Ἔρλιχ ἀνακάλυψιν τῆς ὁποίας ἡ μεγάλη καὶ ἀνέφικτος θεραπευτικὴ δύναμις μετέβαλεν ἄρδην τοὺς μέχρι τοῦδε πρὸς θεραπείαν τῆς Συφιλίδος ἐφαρμοζομένους γνωστοὺς ὅρους καὶ θεραπευτικὰ μέσα.

Περατῶν δὲ τὴν μικρὰν ταύτην πραγματείαν θεωρῶ καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν ὅπως τονίσω καὶ πάλιν ὅτι ἡ μεικτὴ θεραπεία καὶ μόνον αὐτή, εἶνε ἡ θεραπεία ἐκείνη ἥτις τὴν μὲν Συφιλίδα θεραπεύει ἀσφαλῶς καὶ τελείως, εἰς δὲ τὸν Συφιλιδικὸν ἀποδίδει τελείαν καὶ ἀκεραίαν τὴν ὑγείαν αὐτοῦ.

Ὁ ἰατρὸς δὲ ἐκεῖνος ὅστις σήμερον προσπαθεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὴν συφιλίδα μόνον διὰ τοῦ γηραιοῦ ὑδραργύρου ἢ διὰ μεθόδων καὶ τρόπων οἵτινες σήμερον φέρουσιν ἁπλῶς ἱστορικὴν ἀξίαν «ἀσφαλῶς λευκαίνει αἰθίοπα, ὡρισμένως ἀντλεῖ εἰς πίθον Δαναΐδων».

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρὸς
Παθολόγος-Ἀφροδισιολόγος.

Η ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἡ ἔκθεσις τοῦ λόρδου *Reading*.

Ὁ Λόρδος *Reading* ἐκθέτει τὰ ἑπόμενα εἰς τοὺς «Τάϊμς» τῆς 3)16 Αὐγούστου:

«Μετὰ ἑξάμηνον ἀπουσίαν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐπέστρεψα ἵνα συνδιασκεφθῶ μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ πολεμικοῦ Συμβουλίου περὶ διαφόρων ὑποθέσεων σοβαρῶν, αἵτινες δύνανται νὰ συζητηθῶσι πληρέστερον καὶ ἱκανοποιητικώτερον διὰ στόματος ἢ διὰ τηλεγραφικῆς ἀλληλογραφίας.

Τὰ συμβεβηκότα ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ὑπῆρξαν ἀληθῶς ὑψίστης σημασίας. Ἀποδεικνύουσι θαυμαστὴν ἔμπνευσιν εἰς ἡμᾶς καὶ τοὺς Συμμάχους ἡμῶν καὶ τὰ μάλιστα ἀποθαρρυντικὴν ἔκπληξιν εἰς τὸν ἐχθρόν, διότι ἡ γενομένη πρόοδος κατὰ τοὺς ὀλίγους τούτους μῆνας ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς εἶναι ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστος. Ἐὰν ὁμιλῶ μετ' ἐκφράσεως θαυμασμοῦ, τὸ πράττω διότι οὐδεὶς ἄλλος θὰ μετέδιδε τὰς σκέψεις μου. Κατὰ τοὺς μῆνας τούτους οἱ Σύμμαχοι συνάδελφοί μου καὶ ἐγὼ ἐκάμαμεν πλείστας αἰτήσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αὗται δεκταὶ μετὰ τῆς μάλιστα συμπαθοῦς προσοχῆς καὶ δὲν ὑπάρχει ἔδαφος πρὸς ἀμφιβολίαν καὶ παρὰ τῇ μᾶλλον δυσπίστῳ διανοίᾳ περὶ τῆς ὁλοψύχου ἐπιθυμίας τῆς Ἀμερικῆς ὅπως βοηθήσῃ τοὺς Συμμάχους δι' ὅλης τῆς δεξιότητος αὐτῆς. Τὸ μόνον ζήτημα διὰ τὴν Ἀμ. Κυβέρνησιν εἶναι πῶς κάλλιστα καὶ πότε δύναται νὰ γένηται τοῦτο.

Δὲν εἶναι ἀπόκρυφον ὅτι ὅτε κατέλιπον τὴν χώραν ταύτην (τὴν Ἀγγλίαν) ἐν ἀρχῇ τοῦ Φεβρουαρίου, ἡ κατάστασις περὶ τὴν τροφὴν ἐν Γαλλίᾳ, Ἰταλίᾳ καὶ Μ. Βρεττανίᾳ προὐξένει σοβαρὰν στενοχωρίαν. Ἡ κατάστασις αὕτη, ὅμως, εὐρέως ἀνεκουφίσθη διὰ τῶν ἀκαμάτων προσπαθειῶν τοῦ κ. *Hoover*, ἐγκαρδίως ὑποστηριχθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Θὰ μοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξάρω ἀρκούντως τὰς προσπαθείας του ὅπως προνοήσῃ διὰ τροφὰς εἰς τοὺς Συμμάχους καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἀμεταβλήτως ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς ἡνωμένας αἰτήσεις τοῦ Γάλλου καὶ τοῦ Ἰταλοῦ συναδέλφου μου καὶ ἐμοῦ, οἵτινες ἐνήργησαν ὁλοσχερῶς καὶ ἐν στενωτάτῃ καὶ μάλιστα ὁμοθύμῳ συμπράξει. Ἐπῆλθε καιρὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους, ὅτε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παρασχεθῇ σῖτος εἰς τοὺς Συμμάχους παρὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐκτὸς ἂν ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς ἤθελε νὰ στερηθῇ τούτου. Ὁ κ. *Hoover* ἔθεσε τὰ γεγονότα ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἔκκλησιν ὑπὲρ αὐταπαρνησίας ἐδόθη ἀμέσως καὶ ἀξιοσημειώτως, καὶ ἐπέτρεψεν ὅπως μεγάλαι φορτώσεις γένωνται ἐν καιρῷ, ἐν ᾧ χρόνῳ, συνῳδὰ πρὸς πάντα ὑπολογισμόν, δὲν ὑπῆρχε περίσσευμα πρὸς ἐξαγωγὴν ἐν Ἀμερικῇ.

Κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ ἔτους, πάλιν, ἕνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους, ὑπῆρχον δυσχέρειαι προφανῶς ἀνυπερβλήτου φύσεως πρὸς μεταφορὰν τροφίμων σιδηροδρομικῶς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς τὴν παραλίαν πρὸς φόρτωσιν καὶ ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Πᾶσαι αἱ δυσχέρειαι αὗται ὑπερεβλήθησαν διὰ τῆς δραστηρίας καὶ θαρραλέας ἐνεργείας τοῦ κ. *Mc Adoo*, τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν σιδηροδρόμων (καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ὡσαύτως) ὅστις ἐξέδωκε διαταγὰς ὅτι αἱ μεταφοραὶ τροφῆς εἰς τὴν παραλίαν διὰ τοὺς Συμμάχους πρέπει νὰ ἔχωσιν ἀπόλυτον προτεραιότητα πάσης ἄλλης μεταφορᾶς.

Ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν νέων ἀτμοπλοίων, ἥτις μεγάλην ἀδημονίαν ἐπροξένησε πρὸ ἓξ μηνῶν, ὁ κ. *Hurley*, τῇ βοηθείᾳ καὶ τοῦ κ. *Schwab*, ἐποιήσατο, ἀληθῶς, μεγάλην πρόοδον. Ἡ σημερινὴ ἀναγραφὴ τῶν καθελκύσεων καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τεθέντων εἰς χρῆσιν ἀτμοπλοίων κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μῆνας καὶ αἱ προβλέψεις διὰ τοὺς ὑπολειπομένους μῆνας τοῦ ἔτους ἐμπνέουσι πλήρη ἐμπιστοσύνην ὅτι, ὡς ἀποτέλεσμα τῶν ἡνωμένων ἀγώνων μας πρὸς ναυπήγησιν καὶ τῶν ἡμετέρων ναυτικῶν δυνάμεων, ἡ ἀπειλὴ ἀπὸ τῶν ὑποβρυχίων οὐ μόνον θὰ ἐξακολουθήσῃ συγκρατουμένη ἀλλὰ καὶ καταδεδικασμένη εἶναι εἰς ἀποτυχίαν. Πρέπει, ὅμως, μηδέποτε νὰ ἐλαττώσωμεν τὰς ἐνεργείας μας, διότι ὑπάρχει ἀεὶ αὐξουσα ζήτησις πλοίων κατ' ἀκολουθίαν τοῦ συνεχοῦς ρεύματος Ἀμερικανικῶν στρατευμάτων ἐν Γαλλίᾳ, ὅστις πρέπει νὰ τρέφηται καὶ ἐφωδιάζεται.

Κατ' αὔξοντα πάντοτε ἀριθμὸν καὶ βαθμὸν ἡ Ἀμερικὴ παρέσχε καὶ παρέχει ἀνεκτίμητον βοήθειαν πρὸς ἐπιδίωξιν τοῦ πολέμου. Ἡ ἀνιαρὰ καὶ ψυχρὰ περίοδος τῆς προπαρασκευῆς παρῆλθε καὶ ἔδωκε τόπον εἰς τὸν ἄμητον τῆς παραγωγῆς ἥτις ἤδη συγκομίζεται.

Πρὸς οὐδεμίαν ἄλλην κατεύθυνσιν εἶνε ὁλόψυχον τὸ πνεῦμα συνεργασίας ἐκπληκτικώτερον ἢ πρὸς τὴν λαμπρὰν εἰσφορὰν ἣν ἐποιήσατο ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἐξακολουθεῖ ποιουμένη εἰς δύναμιν ἀνδρῶν πρὸς τοὺς Συμμάχους. Ὅτε κατὰ τὰς μεγάλας στενοχωρίας περὶ τὰ τέλη Μαρτίου τῇ αἰτήσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργείου παρεκάλεσα τὸν Πρόεδρον ὅπως διατάξῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἀποστολῆς Ἀμερικανικῶν στρατευμάτων καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὰ νὰ μεταβιβασθῶσι σιδηροδρομικῶς καὶ χρησιμοποιηθῶσι μετὰ τῶν Γαλλικῶν καὶ τῶν Βρεττανικῶν στρατευμάτων, ἡ ἀπάντησις του ἦτο ἄμεσος καὶ ὀλίψυχος συναίνεσις, τοῦ μόνου περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνδρῶν ὄντος μόνον τῆς ἀνεπαρκείας τῶν διαθεσίμων ἀτμοπλοίων ἵνα μεταφέρωσι ταῦτα. Ἦτο στιγμὴ ἱστορική, ἥτις θὰ θεωρῆται ἐν τῷ μέλλοντι ὡς τὸ σημεῖον μεταβολῆς τοῦ πολέμου. Ἥ τε Γαλλία καὶ ἡ Μ. Βρεττανία ἦσαν πρόθυμοι νὰ ἐκτιμήσωσι τὸ γενναῖον πνεῦμα τῆς συμβολῆς ταύτης, γενομένης τόσον ταχέως καὶ ἐν τοσούτῳ ἐπικαίρῳ στιγμῇ. Ἀπεδείχθη τόσον μεγάλης ἀξίας, ὥστε ὁ Ἀρχιστράτηγος Φὸς ἠδυνήθη νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν μεγάλην Γερμανικὴν ἐπίθεσιν διὰ Συμμαχικῆς ἀντεπιθέσεως, καὶ οὐ μόνον ἀπέσπασεν ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ τὴν πρωτοβουλίαν, ἀλλὰ καὶ ἤρατο σημαντικὰς νίκας.

Τὸ ταξείδιόν μου ἐγένετο ἐπὶ μεταγωγικοῦ πλήρους τῶν ὡραίων εὐσταλῶν εἰδῶν τῆς Ἀμερικανικῆς ἀνδρότητος. Ἡ συμπεριφορά των ἦτο ἀξιοσημειώτως καλὴ καὶ κατέκτησαν τὸν μέγιστον ἔπαινον τῶν Βρεττανῶν στρατηγῶν καὶ ἀξιωματικῶν ἐπὶ τοῦ σκάφους. Βλέπων τις τοὺς Ἀμερικανοὺς στρατιώτας κατενόει ὅτι ἦσαν ἔνθερμοι καὶ περιεσκεμμένοι ἄνδρες, ἀπόφασιν ἔχοντες ὅπως ἀναδειχθῶσι χάριν τῆς πατρίδος αὐτῶν καὶ διαπνεόμενοι ὑπὸ τῶν μεγάλων ἰδεωδῶν τόσον καλῶς ἐκπεφρασμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ἅπαξ τῆς Ἀμερικῆς ἀποκτησάσης γνῶσιν τῆς καταστάσεως τῶν ὑλικῶν πόρων της, τοῦ χρηματικοῦ πλούτου της, αἱ φρένες καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἑκατομμυρίων της, πράγματι πᾶσαι αἱ φυσικαὶ καὶ ἠθικαὶ δυνάμεις τοῦ γίγαντος τούτου μεταξὺ τῶν ἐθνῶν στρέφονται πρὸς μίαν διεύθυνσιν πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς νίκης. Οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι ἰδιελόγοι, εἶναι ὡσαύτως λαὸς ἐπιχειρηματικός.

Κατανοήσαντες ὅτι ἡ νίκη καὶ ἡ ἧττα σημαίνει διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτῶν εὐθυφροσύνης καὶ τῆς συγκεντρωτικῆς δυνάμεως καθιστᾶσαν ἰδίαν αὐτῶν ὑπόθεσιν τὴν νίκην ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ, καί, ἂν γνωρίζω τι περὶ αὐτῶν, ἀναλαβόντες τὴν ὑπόθεσιν ταύτην θὰ ἐπιμένωσι μεχρισοῦ ἐπιτύχωσι τοῦ σκοποῦ των.

* * *

ΑΝΤΕΓΚΛΗΣΕΙΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑι

Ἡ σοσιαλιστικὴ ἐφημερὶς «Ἐμπρὸς» (γερμ. *Forwärts*) ἐκπλήττεται βλέπουσα ἐν τῷ παγγερμανικῷ τύπῳ ἐγειρομένας οὕτω καθ' ἑκάστην κραυγὰς ἐγέρσεως (14)27 Αὐγ.).

Ὁ Κόμης Ρέφεντλοβ παραπονεῖται ἐν τῇ «Γερμανικῇ Ἡμερησίᾳ Ἐφημερίδι» (*Deutsche Tages Zeitung*) ὅτι ὁ γερμανικὸς λαὸς δὲν κατανοεῖ ὅλην τὴν σοβαρότητα τοῦ κινδύνου ὅστις ἀπειλεῖ αὐτόν. Ἀλλά, τίς λοιπόν, γράφει τὸ «Ἐμπρὸς», διεβεβαίωσεν ἡμᾶς ὅτι ἡ Γαλλία ἀπώλεσεν ὅλον τὸ αἷμα αὐτῆς, ἡ Ἰταλία ἦτο ἐξηντλημένη, ἡ Ἀγγλία, χάρις εἰς τὸν ὑποβρύχιον πόλεμον, ἦτο ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ;

Τίς λοιπὸν ἐχαιρέτισε τὴν ἔξοδον τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν πόλεμον ὡς ἀπολύτρωσιν; Τίς εἶπεν ἡμῖν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ διαπεραιώσῃ οὔτε ἕνα ἄνδρα ἐπὶ πλοίων εἰς Εὐρώπην; Τίς ἔκαμε τὸν Γερμανικὸν λαὸν νὰ πιστεύῃ, παρέχων εἰς αὐτὸν ὑπερμέτρους ἀφηγήσεις, ὅτι εἴμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἥττης τοῦ ἐχθροῦ, ὥστε τὸ ζήτημα τοῦ νὰ γνωρίζωμεν τί θὰ λάβωμεν παρ' αὐτοῦ θὰ ἦτο διὰ τὴν Γερμανίαν ζήτημα ἐσωτερικῆς πολιτικῆς;

Αἴφνης οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι, καθ' οὓς μόνος κίνδυνος μέχρι τοῦδε ὑπῆρχεν ἡ ἐπιτυχία τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Ράϊχσταγ, ὁμιλοῦσι περὶ κινδύνων, περὶ ἀβύσσων. Μέχρι τοῦδε οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶχον πειραθῇ νὰ καταστήσωσι πιστευτὸν ὅτι οὐδὲν ὑπῆρχεν ἧττον κινδυνῶδες διὰ τὴν Γερμανίαν ἢ μικρός τις παγκόσμιος πόλεμος, καὶ οὕτως ἠμπόδισαν ὅπως διαδοθῇ ἡ ἀλήθεια τὴν ὁποίαν δὲν ἐπαύσαμεν διακηρύττοντες καὶ κατὰ τὰς ἀγαθὰς καὶ κατὰ τὰς χαλεπὰς ἡμέρας, ἤγουν ὅτι ὁ γερμανικὸς λαὸς θὰ πράξῃ ἱκανὰ ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς δόξης του, ἂν κατώρθου νὰ σώσῃ τὸ δέρμα του πρὸ ἑνὸς παγκοσμίου συνασπισμοῦ.

Ἡ στάσις τῆς Γερμανίας πρὸ τοῦ πολέμου ἀπεμάκρυνεν ἀπ' αὐτῆς πάντας ὅσοι θὰ ἠδύναντο νὰ τὴν βοηθήσωσιν ἐν τῷ κινδύνῳ. Τὸ Βέλγιον ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία εὗρον φίλους· ἡ Γερμανία δὲν συνήντησε τοιούτους. Καὶ ἐν τούτοις ἦτο ἡ ἀσθενεστέρα καὶ ἡ προσβληθεῖσα.

Τὸ «Ἐμπρὸς» συνάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ μόναι κατακτήσεις, ὧν εἶχεν ἀνάγκην ἡ Γερμανία εἶνε ἠθικαὶ παρὰ τοῖς οὐδετέροις, παρὰ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῖς, καὶ παρ' αὐτῷ τῷ λαῷ αὐτῆς ἐξασκοῦσα πολιτικὴν δημοκρατικήν.

ΜΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΟΠΟΥ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ ΚΑΤΑΤΕΙΝΟΥΣΙ

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΕΝ ΤΩ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΩ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"

[Τῇ προχθὲς Κυριακῇ ὁ κ. **Ν. Καταλᾶνος** συνεχίζων τὰς διαλέξεις αὐτοῦ καὶ ἔχων ὑπ' ὄψει του τὴν ραγδαίαν πορείαν τῶν παρόντων κοσμοϊστορικῶν γεγονότων καὶ τὰς ἐπιμόνους καὶ συγκινητικὰς διαδόσεις, παρέδραμε τὸ προαγγελθὲν θέμα «Περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐν κοινωνίᾳ καὶ τοῦ ἔργου τοῦ πολιτισμοῦ» καὶ ἐπὶ μίαν ὥραν διελέξατο περὶ τῶν φλεγόντων πᾶσαν καρδίαν ἑλληνικὴν ζητημάτων τῆς ἡμέρας, στενωτάτην δὲ περίληψιν τῆς διαλέξεως ταύτης παρέχομεν ὧδε χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν:]

Ὅπου καὶ ὅπως χωροῦσι τὰ τοῦ πολέμου ἀπροσδόκητα καὶ ραγδαῖα καὶ δι' ὅσα συντελοῦνται κατ' αὐτὰς ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου ἐπιβάλλουσιν εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν ἄγρυπνον προσοχὴν καὶ ἐνδιαφέρον ὑπέρτατον.

Ἐπίκεινται μεγάλαι ἀποφάσεις ὧν τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι διαρκῆ ἐπὶ αἰῶνας, ἴσως, καὶ εἰς ταῦτα περιλαμβάνεται ἡ τύχη τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ περὶ τῆς τύχης ταύτης ὀφείλει ὁλόκληρος ἡ φυλή μας ἡνωμένη καὶ ἀδιάσπαστος νὰ ἀγωνισθῇ ὡς δύναται, ἵνα προσδώσῃ αὐτῇ τὴν τροπὴν ἐκείνην, ἣν ὑπαγορεύει ἡ δικαιοσύνη τῆς ἱστορίας καὶ ἐπιβάλλει τὸ καθῆκον καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν φυλήν.

Ἀξιοῖ ὁ Πρόεδρος Οὐΐλσων τὴν ἀποκατάστασιν ἐλευθέρου καὶ ἀνεξαρτήτου Πολωνικοῦ βασιλείου καὶ τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ διαπραχθέντος ἀδικήματος ὑπὸ τῆς Γερμανίας τῷ 1871 κατὰ τῆς Γαλλίας διὰ τῆς προσαρτήσεως τῆς Ἀλσατίας—Λωρραίνης εἰς τὴν νεότευκτον τότε Γερμανικὴν Αὐτοκρατορίαν.

Ὁ κόσμος ὅλος ὁμόφωνος ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιδοκιμάζει τὰς δικαιοτάτας ταύτας ἀξιώσεις, καὶ θὰ χαιρετίσῃ εὐφροσύνως τὴν ἀπόδοσιν δικαιοσύνης διὰ τῆς ἀπελευθερώσεως πάντων τῶν ξενοκρατουμένων λαῶν, ὡς ἐπηγγείλαντο καὶ ὑπέσχετο ἔναγχος ὁ αὐτὸς πρόεδρος ἀγορεύων πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ν. Ὑόρκης δευτέρας πόλεως μετὰ τὸ Λονδῖνον καὶ τῆς μεγίστης τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν.

Ὑπῆρξεν ἀδικώτατος καὶ βάρβαρος ὁ διαμελισμὸς τῆς Πολωνίας μεταξὺ Ρωσίας, Πρωσσίας καὶ Αὐστρίας, ἄδικος ἐγένετο ἡ προσάρτησις τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης, ἀλλ' ἐρωτῶμεν τὸν κόσμον, πεπολιτισμένον καὶ βάρβαρον, ἂν ὑπῆρξέ ποτε ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ μεγαλήτερον καὶ ἀνοσιώτερον ἀδίκημα τῆς καταλύσεως τῆς Ἑλληνικῆς Χριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς ὑποδουλώσεως τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ὑπὸ βάρβαρον καὶ ὠμὸν κατακτητήν.-

Ποία δὲ χωρεῖ σύγκρισις τῆς ὑποταγῆς τῶν Πολωνῶν καὶ τῶν δύο Γαλλικῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν κυριαρχίαν κρατῶν χριστιανικῶν καὶ πεπολιτισμένων πρὸς τὴν ὠμὴν καὶ βάρβαρον τυραννίαν Τούρκων καὶ Σαρακηνῶν; Ἀναγινώσκομεν μετὰ συγκινήσεως τὰ εὐαγγελικὰ κηρύγματα τοῦ Προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας περὶ ἰσότητος καὶ ἐλευθερίας πάντων τῶν ξενοκρατουμένων ἐθνῶν καὶ λαῶν, ὡς καὶ τὰς χαρμοσύνους ἐπαγγελίας τῶν ἡγετῶν τῶν Συμμάχων ἐμπολέμων Κρατῶν περὶ ἀποκαταστάσεως οὐ μόνον τῆς Πολωνίας καὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης ἀλλὰ καὶ περὶ ἀπελευθερώσεως πάντων τῶν σλαυικῶν λαῶν τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἀλυτρώτων Ἰταλικῶν χωρῶν.

Ἐπὶ πλέον ἐπίσημος διὰ τοῦ κ. Βάλφουρ καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς Βρεττανικῆς κυβερνήσεως ἐδόθη ὑπόσχεσις πρὸς τὸ ἑβραϊκὸν ἔθνος περὶ ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, τὴν γῆν τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐπίσημος ἐγένετο λόγος περὶ ἀπελευθερώσεως τῶν Ἀρμενίων.

Τὴν ἀνάστασιν ταύτην ἀρχαίων ἐθνῶν, ἀποβαλόντων ἀπ' αἰώνων μετὰ τῆς πατρίου χώρας καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν, θὰ χαιρετίσωμεν οἱ Πανέλληνες μετὰ χαρᾶς εἰλικρινοῦς, καταπλήττει ὅμως ἡμᾶς ὅτι μέχρι τοῦδε οὐδεὶς ἐγένετο λόγος σαφής, οὐδεμία ἐδόθη ἐπίσημος ἐπαγγελία περὶ τῆς ἀκεραίας ἀποκαταστάσεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Διατί, ἆρά γε, ἐλησμονήθησαν μέχρι τοῦδε τρία ὅλα ἑκατομμύρια Ἑλλήνων ὑπὸ τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν, δικαιούμενα ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔθνος ἐν τῷ κόσμῳ νὰ ἀνακτήσωσι τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν, ἀφοῦ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ὁλόκληρος ἐπὶ αἰῶνας μακροὺς ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἑαυτῆς καὶ τοῦ κόσμου;

Οἱ ὑπὸ τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Βουλγάρους Ἕλληνες δὲν εἶναι ἐπήλυδες καὶ μετανάσται, ἀλλὰ κατ' εὐθεῖαν ἀπόγονοι τῶν αὐτοχθόνων, τῶν γηγενῶν, ὡς εἰπεῖν, Ἑλλήνων τῆς Θρᾴκης, τοῦ Πόντου, τῆς Βυθινίας, τῆς Τρωάδος, τῆς Αἰολίδος, τῆς Ἰωνίας, τῆς Δωρίδος. Εἶνε ἀπόγονοι τοῦ Ἀνατολικοῦ ἐκείνου Ἑλληνισμοῦ, ὅστις ἐγένετο ἡ πρωτοπορεία τοῦ ἀρχαίου κλασικοῦ πολιτισμοῦ, καὶ αὐτὸς πάλιν ἀπετέλεσε τὰς πρώτας ἑπτὰ Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας, τὰς ἑπτὰ φωτοβόλους δᾷδας τῆς Ἀποκαλύψεως, καὶ αὐτὸς καθ' ὅλην τὴν Βυζαντιακὴν περίοδον ἀπετέλεσε τὰς γενναίας ἐκείνας καὶ ἡρωϊκὰς προφυλακὰς κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν τῶν πυρολατρῶν Περσῶν καὶ τῶν Σαρακηνῶν καὶ τῶν Τούρκων.

Ποῖος, λοιπόν, ἄλλος λαὸς ἐν τῷ κόσμῳ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μεγαλείτερα καὶ ἐπιτακτικώτερα δίκαια ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτοῦ σήμερον, ὁπότε ἀνὰ τὸν Νέον καὶ τὸν Παλαιὸν κόσμον ἠχοῦσιν ἀφ' ὑψηλοῦ βροντώδη τὰ σαλπίσματα περὶ ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος πάντων τῶν ἐθνῶν;

Καὶ διατί, ἆρά γε, κατωνομάσθησαν ἄλλα πολλὰ μέχρι τοῦδε ἔθνη πρὸς ἀπελευθέρωσιν, καὶ παρασιωπῶνται μόνον οἱ ἐν Θρᾴκῃ καὶ ἐν Ἀσίᾳ Ἑλληνικοὶ πληθυσμοί, ὑπερβαίνοντες τρία ὅλα ἑκατομμύρια;

Ἡ ἐλευθέρα Ἑλλὰς ἐκπροσωπεῖ τὸν Ἑλληνισμὸν σύμπαντα, καὶ αὐτὴ πλεῖστα ὑπέμεινε δεινὰ κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον καὶ πολεμεῖ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Συνεννοήσεως ὡς Σύμμαχος ἀνεγνωρισμένη, πολεμεῖ δὲ καὶ αὐτὴ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαίων τῶν λαῶν, καί τινες λαοὶ ὑπὲρ τοὺς Ἕλληνας δικαιοῦνται νὰ ἔχωσιν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν;

Τίς ἄλλη μεταξὺ πασῶν τῶν Συμμαχικῶν σημαιῶν θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ πλαταγήσῃ τορώτερον καὶ ποία ἄλλη ἢ ἡ γαλανόλευκος θὰ ἐχαιρετίζετο ὡς οὐρανοπετὴς ἄγγελος καὶ θὰ προὐκάλει τὸν ἐνθουσιασμὸν ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων καὶ αἱ γενεαὶ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν θὰ ἠγείροντο ἀπὸ τῶν τάφων αὐτῶν ἵνα ἀσπασθῶσι τὸ ἅγιον σύμβολον τῆς μεγαλειτέρας καὶ ἐνδοξοτέρας φυλῆς καὶ ἱστορίας ἐν τῷ κόσμῳ;

Δικαίαν ἐμπνέουσι χαρὰν παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ πληθυσμῷ τῆς Ἑλληνικωτάτης ταύτης Νήσου αἱ ἀγγελλόμεναι νῖκαι τῶν Συμμαχικῶν δυνάμεων, διότι θεωροῦσι ταύτας ὡς νίκας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαίων πάντων τῶν λαῶν, τὴν χαρὰν ὅμως καὶ τὴν εὐφροσύνην αὐτοῦ κατασπέλλουσι δίκαιοι φόβοι διὰ τὴν προσεχῆ λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ Ζητήματος, μετὰ τοῦ ὁποίου στενώτατα συνδέονται καὶ αἱ εὐχαὶ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Κοινότητες τινες Ἑλληνικαὶ ἔσπευσαν νὰ τελέσωσι δοξολογίας ἐν τοῖς ναοῖς καὶ ἐνιαχοῦ μάλιστα ἐγένετο μνεία εἰδικὴ περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας. Τοῦτο εἶναι σφάλμα πολιτικὸν ἐξ ἀγαθῆς μὲν συνειδήσεως ἀλλ' ἐκ πλάνης ἀσυγγνώστου. Ἡ Ἀνατολ. Μακεδονία οὐδέποτε ἀπεξενώθη ἀπὸ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος καταληφθεῖσα μόνον ὑπὸ τῶν Γερμανοβουλγάρων στρατιωτικῶς διὰ λόγους καθαρῶς στρατιωτικούς, ὡς βεβαιοῦσιν ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ ἐπίσημοι δηλώσεις τῆς τε Γερμανικῆς καὶ τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, ἂν δὲ ἡ Βουλγαρικὴ βουλιμία πρὸς κατακτήσεις ξένων χωρῶν ἡσμένιζε θεωροῦσα τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν ὡς κατακτηθεῖσαν, ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἑλληνικωτάτη αὕτη χώρα θὰ ἀπεδίδετο εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου, οὐδὲ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ ἁπλῆ καὶ καθαρὰ ἐπάνοδος τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν εἰς τὴν Ἀνατ. Μακεδονίαν ὡς ἓν τῶν ἀνταλλαγμάτων τῆς Συμμαχίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Συνεννοήσεως,

Βαθεῖα καὶ περιεσκεμμένη πατριωτικὴ πρόνοια καὶ σύνεσις ὑπαγορεύουσιν εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν κατὰ τὰς κρισιμωτάτας ταύτας ἡμέρας δι' ὅλου τοῦ ἐθνικοῦ του βίου ὅπως διατελῇ ἄγρυπνος καὶ ἐν ἐπιφυλακῇ, ἡνωμένος, ὁμοφρονῶν καὶ ἀδιάσπαστος, παρακολουθῶν δὲ μετὰ νηφαλιότητος καὶ συντόνου προσοχῆς τὴν ἐξέλιξιν τῶν πολεμικῶν γεγονότων καὶ τῶν διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων κατασπέλλων πᾶσαν ἄκαιρον ἔκρηξιν τῶν πληρούντων τὰ στήθη του πατριωτικῶν αἰσθημάτων, ἐπιφυλασσόμενος ν' ἀφήσῃ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἔκρηξιν τούτων ἐλευθέραν, ὅταν θὰ ἴδῃ πληρούμενα ἀκέραια τὰ ἐθνικὰ δίκαια καὶ ἰδεώδη του.

Ὅταν ἠχήσωσι ἀπὸ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας χαρμοσύνως οἱ ἱεροὶ κώδωνες καὶ τὰ σήμαντρα, ἀναγγέλλοντα τὴν συνέχειαν τῆς διακοπείσης λειτουργίας, τότε ἂς πυρπολήσωσι τὸν Ἑλληνισμὸν οὐρανομήκεις φλόγες ἐνθουσιασμοῦ, καὶ τότε ἀπὸ περάτων εἰς περάτων τοῦ κόσμου οἱ Πανέλληνες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν ἂς ἀνυμνήσωμεν καὶ δοξάσωμεν τὸν Κύριον ἡμῶν, τὸν μηδέποτε ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον ἀπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ἐν ᾧ χρόνῳ οἱ Ἑβραῖοι προσδοκῶσι νὰ ἀνεγείρωσι τὸν ναὸν τοῦ Ἰεχωβᾶ, διατί οἱ Ἕλληνες νὰ μὴ προσδοκῶμεν, νὰ μὴ ὦμεν βέβαιοι, ὅτι θὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν διακοπεῖσαν λειτουργίαν ἐν τῷ Ναῷ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας;

ΑΓΓΕΛΙΑ

Γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, προσετέθη ἐν τῇ Δημ. Σχολῇ Λευκονοίκου ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου σχολικοῦ ἔτους μία ἀνωτέρα τάξις, ἀντιστοιχοῦσα ἐπὶ τοῦ παρόντος πρὸς τὴν Α΄ Γυμνασιακὴν τάξιν, προσληφθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἑνὸς ἀκόμη διδασκάλου.

Γίνονται δεκτοὶ ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ ταύτῃ τάξει καὶ μαθηταὶ ἐξ ἄλλων χωρίων, ἀλλ' οὐχὶ βραδύτερον τῆς 10)23 Ὀκτωβρ. 1918.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας δύναταί τις ν' ἀποταθῇ πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς σχολῆς κ.

Μ. Χαραλάμπους.

Λευκόνοικον τῇ 27. 9. 1918 (ἐ.π.).

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ.

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΩΝ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Παρεδέχθημεν τὴν εὐγενῆ ἀφιλοκέρδιαν τῆς ἀμερικανικῆς ἐπεμβάσεως καὶ τὴν θέρμην ἐκείνην τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἥτις προσδίδει εἰς αὐτὴν κάτι τοῦ πνεύματος τῶν σταυροφοριῶν. Ἐντούτοις, δὲν μειοῦται ἴσως ἡ μεγαλοψυχία τῆς συνδρομῆς ἣν παρέχουσιν ἡμῖν αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι, οὔτε παραγνωρίζονται αἱ ἰδεολογικαὶ βλέψεις, αἵτινες διαπνέουσιν αὐτήν, ἐὰν δείξωμεν αὐτὰς «ἐνισχυομένας ὑπὸ «βλέψεων πρακτικῶν» καταλλήλως ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς αὐτοὺς ὡς κέντρον καὶ νὰ καταστήσωσι στενωτέραν καὶ σταθερωτέραν τὴν πολύτιμον συνεργασίαν τῶν δυνάμεων ἡμῶν καὶ διαρκεστέραν τὴν ἡμετέραν φιλίαν.

Εἶνε τὸ θέμα βραχέος ἀλλ' οὐσιαστικοῦ ἄρθρου ὅπερ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ τελευταίῳ φυλλαδίῳ τοῦ ἀνταποκριτοῦ (*Correspondant*) ὑπὸ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κ. Παύλου Λὲ Φαὺρ (*Paul Le Favre*) πληρεξουσίου ὑπουργοῦ.

Ὁ κ. Λὲ Φαὺρ ἐκθέτει τίνα ἦσαν, κατὰ τὰ προηγηθέντα τοῦ πολέμου ἔτη, τὰ σοβαρὰ προβλήματα διεθνοῦς χαρακτῆρος ἅτινα ἀπησχόλουν τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τοὺς ὑπευθύνους ἄνδρας τῆς Ἀμερικῆς. Πολλοὶ ἐσκέπτοντο μετὰ τοῦ ναυάρχου *Dewey* περὶ τῆς μοιραίας πιθανότητος πολέμου πρὸς τὴν Γερμανίαν.

Ἡ σκέψις αὕτη συνεδέετο μετὰ τῶν ἐπιτεινομένων φόβων συγκρούσεως πρὸς τὴν Ἰαπωνίαν. Ὁ κ. Λε—Φαὺρ ἀναμιμνήσκει τὰς διαφόρους περιστάσεις αἵτινες προὐκάλεσαν τὴν τοιαύτην κατάστασιν τοῦ πνεύματος, τὸ ζήτημα τῆς Ἰαπωνικῆς μεταναστεύσεως εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας, κανονισθὲν κατὰ τρόπον πολὺ εὔθραυστον ὑπὸ τῆς διπλωματίας τῶν δύο χωρῶν καὶ αἱ σκευωρίαι τοῦ Γερμαν. Ἰμπεριαλισμοῦ ἐν Μεξικῷ καὶ εἰς τὰς νοτιαμερικανικὰς δημοκρατείας.

«Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, καταιγὶς ἀπειρομεγέθων διαστάσεων ἐνεκυμονεῖτο», καὶ ὁ κίνδυνος ὅστις ἠπείλει τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας εὕρισκεν αὐτὰς ἐν ἀνεπαρκεῖ καταστάσει προπαρασκευῆς, πιεζομένας ὑπὸ δυσχερειῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐν πλήρει ἀπομονώσει ὑπὸ ἔποψιν οἰκονομικήν. Ὁ ἐξαπολυθεὶς πόλεμος ἐν τῇ Δύσει ὑπὸ τῶν Κεντρ. Δυνάμεων μετέβαλε τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ παρέσχεν εἰς τὴν μεγάλην Δημοκρατίαν τὴν εὐκαιρίαν ὅπως βαρύνῃ ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων ἀντὶ νὰ ὑποκύψῃ εἰς αὐτά.

«Τίς οἶδε, ἂν ὁ κ. Οὐΐλσων, ὅταν ἔρριψε τὸ χειρόκτιον κατὰ τῆς Γερμανίας, δὲν ἐνεπνέετο τόσον ὑπὸ τῶν ἀποκλειστικῶς ἀμερικανικῶν τούτων ἀπόψεων, ὅσον καὶ ὑπὸ ἐκείνων αἵτινες συνδέονται πρὸς τὴν ὑπέροχον θέσιν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῶν δυνάμεων τάξεως ἠθικῆς.

Ὁ κ. Λὲ Φαὺρ ἐκθέτει γοργῶς τὴν ἐξέλιξιν τῶν συμβεβηκότων καὶ τὴν «ὡρίμανσιν τοῦ δημοσίου πνεύματος» μέχρι τῆς ἱστορικῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ εἰς τὸν πόλεμον.

«Εἰσήρχετο, γράφει ὁ κ. Λὲ Φαὺρ, καθ' ἣν στιγμὴν τρία ἔτη ἀγῶνος ἀπαραδειγματίστου εἶχον ἤδη ἐπαισθητῶς ἐξασθενήσῃ τὴν γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν. Εἰσήρχετο εἰς αὐτὸν ἵνα ἑνωθῇ ἀνέτως καὶ βαθμιαίως μετὰ Συνδέσμου συγκειμένου ἐκ τῶν πρώτων ἐθνῶν τοῦ κόσμου, καὶ οἵτινες, μάλιστα, ἤγνουν τὸν ἐνδεχόμενον ἐχθρόν της, τὴν Ἰαπωνίαν».

Εἰσήρχετο μετὰ τὴν μεθοδικὴν ἀποτείχισιν παρ' αὐτῇ καὶ ἐπὶ τῆς λοιπῆς ἠπείρου τῶν γερμανικῶν Βαστιλλῶν, πολλαπλασιασθεισῶν κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον. Εἰσήρχετο, τέλος, μετὰ ἀποταμιεύματος 30—40 δισεκατομμυρίων φράγκων συσσωρευθέντων διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸν ἀνεφοδιασμὸν πλέον τοῦ τετραπλασίου τῶν δύο κόσμων, δηλαδὴ μετὰ κιτρίνου μετάλλου ἐν τῷ κιβωτίῳ, ὅπερ ἀπήλλασσεν αὐτὴν τοῦ κινδύνου οἰκονομικῆς καταστροφῆς, ἄλλως σχεδὸν ἀναποδράστου, καὶ ὅπου πᾶς τις θὰ ἔβλεπε δι' ἕνα μέγαν ἐπικείμενον πόλεμον, τὸν ἀπαισιώτερον οἰωνὸν καὶ τὴν ἀθλιωτέραν ἀπαρχήν. Ἐνὶ λόγῳ αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἐπελαμβάνοντο εὐτυχῶς μιᾶς εὐκαιρίας καταλλήλου ἵνα πράξωσιν, ὑπὸ συνθήκας εὐνοϊκάς, ὅ,τι θὰ ἔπραττον ὅλως μόναι καὶ ἴσως εἰς ἐναντίον δύο εἰς ἄλλους καιρούς.

Καὶ συμπεραίνει ὁ κ. Λὲ Φαὺρ, ὅτι εἶνε τονωτικόν, τὸ νὰ ἔχωμεν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν πίνακα τῶν λόγων οἵτινες δεικνύουσιν ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες εἶνε ἡνωμένοι ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς Συνεννοήσεως μάχονται «οὐ μόνον διὰ τὸν θρίαμβον τῶν ὑψίστων φιλανθρωπικῶν ἰδεῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς πρωταρχικοὺς ὅρους τῆς ἡμετέρας κοινῆς σωτηρίας».

(*Journal des Débats*).

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ. Τῇ π. Τετάρτῃ ἐν Λάρνακι ηὐλογήθησαν οἱ αἴσιοι γάμοι τοῦ ἀρίστου νέου κ. **Σπυρ. Μ. Πετρακίδου** καὶ τῆς περικαλλοῦς καὶ ἄριστα μεμορφωμένης Δεσποινίδος **Καρικλείας Μ. Τσιαπούρα** ὑπὸ τὰς θερμὰς εὐχὰς παμπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων.

Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς νεονύμφους εὐχόμεθα μακρὸν καὶ κατὰ πάντα εὐτυχῆ τὸν συζυγικὸν βίον.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου ὁ κ. **Ἀναξαγόρας Μ. Παπᾶ** καὶ ἡ Δεσποινὶς **Μερόπη Λ. Χριστοφίδου**, θὰ εὐλογηθῶσι δὲ οἱ ἀρραβῶνες αὐτῶν τῷ προσεχεῖ Σαββάτῳ, 6)19 Ὀκτωβρ. καὶ ὥρᾳ 4 μ. μ. ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ τῆς μελλομνήστου, ὅπου θὰ γένωνται ἀσμένως δεκταὶ καὶ αἱ συγχαρητήριοι ἐπισκέψεις τὴν ἐπιοῦσαν Κυριακὴν καὶ δι' ὅλης τῆς ἑβδομάδος μέχρι τῆς μεταπροσεχοῦς Κυριακῆς.

Ἐν **Αἰγιαλούσῃ** ηὐλογήθησαν τὴν π. ἑβδομάδα οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἀρίστου ἐν Ριζοκαρπάσῳ διδασκάλου κ. **Ν. Ι. Βανέζη** καὶ τῆς καλλίστης Δεσποινίδος **Λουκίας Γ. Παπᾶ Θεοδώρου** ὑπὸ τὰς εὐχὰς πολυαρίθμων συγγενῶν καὶ φίλων. Εἰς τοὺς μνηστευθέντας εὐχόμεθα ἀρραγεῖς τοὺς ἀρραβῶνας καὶ φαιδρὸν τῆς μνηστείας τὸν χρόνον.

ΕΝ ΑΧΝᾼ ἀπεβίωσεν ἐν τῇ ἀνθηροτάτῃ ἡλικίᾳ 20 ἐτῶν ὑπὸ ὀξυτάτου χυλιακοῦ τύφου ὁ

Γεώργ. Ι. Θεοχαρίδης

υἱὸς ἐγκρίτου τῆς κοινότητος οἰκογενείας καὶ ἐκηδεύθη ἐν εἰλικρινεῖ πένθει ὑπὸ τῆς κοινότητος ὅλης. Τὸν νεκρὸν προσεφώνησε συγκινητικώτατα ὁ κάλλιστος διδάσκαλος κ. Ἰωάν. Παπαγεωργίου. Ἐπικαλούμενοι τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν ἐπὶ τὴν ἀλγεινῶς δοκιμασθεῖσαν οἰκογένειαν εὐχόμεθα τῷ μεταστάντι τὴν ἐν σκηναῖς δικαίων κατάταξιν.

ΥΠΕΡ τοῦ ἐκθετοτροφείου προσέφερεν ἡ ἀξιότ. οἰκογένεια Κλεοβ. Μιχαηλίδου εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς αὐτῆς £ 1.0.0.

Ἡ ἀξιοτ. οἰκογένεια Εὐρ. Θεμιστοῦ, δικηγόρου, εἰς μνήμην τοῦ ἐνδόξως πεσόντος ἐν Γαλλίᾳ Γεωργ. Κουκουλῆ £ 1.0.0.

Ἡ ἀξιότ. οἰκογένεια Κ. Κουκουλῆ ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ, υἱοῦ αὐτῆς £ 1.0.0.

Ἀλγεινοτάτη ἔπληξε συμφορὰ τὴν ἐν Μόρφῳ οἰκογένειαν τοῦ κ. Ζήνωνος Κλεοβούλου δικηγόρου ἀπωλέσασαν πρὸ μηνὸς ὑπὸ τυφοειδοῦς πυρετοῦ ἀγγελόμορφον θυγάτριον αὐτῆς τὴν

ΑΙΓΛΗΝ

καὶ προχθὲς ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπαράτου νόσου τὸν εὐφυέστατον καὶ τὰ μάλιστα εὔελπιν υἱὸν αὐτῆς

ΧΡΙΣΤΑΚΗΝ

μόλις ἐννεαετῆ βλαστόν, χάρμα καὶ παρηγορίαν αὐτῆς καὶ τοῖς φίλοις καὶ γνωρίμοις ἀντικείμενον ἀγάπης καὶ συμπαθείας.

Ὑπὸ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς δεινότητος τῆς συμφορᾶς βαθύτατα συγκεκινημένη ἡ κοινότης Μόρφου ἅπασα συνήλγησε καὶ ἐν πένθει εἰλικρινεῖ περιέβαλε τὸ γήϊνον σκήνωμα τοῦ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς του ἀγγέλους εἰς οὐρανὸν ἀποπτάντος

ΧΡΙΣΤΑΚΗ

Τὴν ἐκφορὰν συνώδευσαν οἱ μαθηταὶ τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς ἐν σώματι καὶ τὴν σορόν του ἔστεψεν ὁ διευθυντὴς αὐτῆς κ. Ν. Ἀναστασιάδης αὐτὸς ὑπὲρ πάντα γνωρίσας τὰς μεγάλας πνευματικὰς ἀρετάς του, ὁ δικηγόρος κ. Τομαρίδης ἐξ ὀνόματος τοῦ Κωμοδίκου κ. Θ. Πιερίδου, ἐπικήδειον συγκινητικὸν εἶπεν ὁ δικηγόρος κ. Ι. Χειμωνίδης.

Ἀνέφικτος εἶνε ἡ παρ' ἀνθρώπων παρηγορία γονέων τόσον βαθέως καὶ ἀλγεινῶς τετρωμένων, καὶ τὰ δεινότατα τραύματα ταῦτα δύναται μόνον νὰ ἐπουλώσῃ ἡ θεία ἀντίληψις, ἣν ἐπικαλούμεθα ἐγκαρδίως συναλγοῦντες καὶ συμπενθοῦντες μετὰ πάντων τῶν οἰκογενειακῶν φίλων καὶ συμπολιτῶν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Συντετριμμένοι ὑπὸ τῆς πληξάσης ἀλλεπαλλήλως ἡμᾶς συμφορᾶς ὀφείλομεν ν' ἀπευθύνωμεν ὑποκαρδίους εὐχαριστίας πρὸς τοὺς θεράποντας ἰατροὺς τοῦ προσφιλεστάτου υἱοῦ μας, κ.κ. Ἐ. Ἰερείδην, Χρ. Οἰκονομίδην, Α. Κακουλλῆν, Μ. Τομπάζην καὶ Ι. Πηγασίου, οἵτινες πᾶσαν κατέβαλλον φιλάνθρωπον καὶ ἐπιστημονικὴν προσπάθειαν πρὸς σωτηρίαν αὐτοῦ, τὸν διευθυντὴν τῆς Σχολῆς κ. Ν. Ἀναστασιάδην καὶ τοὺς φίλους συναδέλφους μου κ. Ι. Χειμωνίδην καὶ Τομαρίδην καὶ τὴν κοινότητα πᾶσαν συναλγήσασαν καὶ συμπενθήσασαν μεθ' ἡμῶν.

Μόρφου 1)14 Ὀκτωβρίου 1918.

Οἱ τεθλιμμένοι

Ζήνων Κλεοβούλου
μετὰ τῆς συζύγου του.

Η ΑΝΑΚΩΧΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΛΕΜΩΝ

Διακοίνωσις τῆς Γερμανίας πρὸς τὸν Πρόεδρον Οὐΐλσων περὶ ἀνακωχῆς.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Οὐΐλσων καὶ οἱ δεκατέσσαρες ὅροι.

Ὁ Ἀρχικαγκελλάριος Πρίγκηψ Μὰξ τῆς Βάδης ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸ Ράϊχσταγ ὅτι ἀπέστειλε διακοίνωσιν πρὸς τὸν Πρόεδρον Οὐΐλσων διὰ τῆς Ἑλβετικῆς κυβερνήσεως τὴν νύκτα τῆς Παρασκευῆς (21)4 Ὀκτωβρίου) παρακαλῶν τὸν Οὐΐλσων ἵνα ἀναλάβῃ τὸ ζήτημα συνομολογήσεως εἰρήνης ἐπικοινωνῶν πρὸς τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἐμπολέμων. Τὸ κείμενον τῆς Γερμανικῆς περὶ ἀνακωχῆς διακοινώσεως ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις παρακαλεῖ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀμερικῆς ἵνα ἀναλάβῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης, ἐπικοινωνήσῃ δὲ ἐπὶ τούτῳ μετὰ πάντων τῶν ἐμπολέμων καὶ προσκαλέσῃ αὐτοὺς νὰ ἀποστείλωσι πληρεξουσίους πρὸς ἔναρξιν διαπραγματεύσεων. Ὅπως ἀποσοβηθῇ πᾶσα περαιτέρω αἱματοχυσία, ἡ Γερμανία παρακαλεῖ ὅπως γένηται ἄμεσος συνομολόγησις ἀνακωχῆς κατὰ ξηρὰν καὶ διὰ θαλάσσης καὶ ἐν τῷ ἀέρι.»

(Ὑπογ.) **Μὰξ**
πρίγκηψ τῆς Βάδης.

Ὁ Πρόεδρος Οὐΐλσων, μετὰ συνεννόησιν βεβαίως μετὰ τῶν Συμμάχων ἀπήντησε διὰ τοῦ ὑπουργοῦ αὐτοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Λάσιγγ εἰς τὴν Γερμανικὴν νόταν διὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλβετίας ἐν Οὐάσιγκτων ὑπὸ ἡμερ. 25)8 Ὀκτωβρίου ὡς ἑξῆς:

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τὴν παραλαβὴν τῆς ὑπὸ ἡμερ. 23)6 Ὀκτωβρίου διακοινώσεως σας, ἥτις περιλαμβάνει ἀνακοίνωσιν παρὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Πρόεδρον καί, καθ' ἣν ἔχω ἐντολὴν παρὰ τοῦ Προέδρου, νὰ σᾶς παρακαλέσω ὅπως ἀνακοινώσητε τὰ ἀκόλουθα πρὸς τὸν Αὐτοκρατορικὸν Γερμανὸν Καγκελλάριον:

Πρὶν δοθῇ ἀπάντησις εἰς τὴν αἴτησιν τῆς Α. Γερμ. Κυβερνήσεως καὶ ἵνα ἡ ἀπάντησις γένηται ὡς οἷόν τε σαφὴς καὶ ἀκριβής, οἵαν ἀπαιτοῦσι τὰ συναφῆ σπουδαῖα συμφέροντα, ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν θεωρεῖ ἐπάναγκες ὅπως βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀκριβοῦς σημασίας τῆς Διακοινώσεως τοῦ Γερμανοῦ Καγκελλαρίου.

Ἐννοεῖ ὁ Καγκελλάριος ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀποδέχεται τοὺς ὅρους τοὺς διαγραφέντας ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐν τῇ προσφωνήσει του πρὸς τὸ Κογκρέσον τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν κατὰ τὴν 26)8 π. Ἰανουαρίου ὡς καὶ ἐν ταῖς μετ' αὐτὴν προσφωνήσεσί του, ἐννοεῖ δὲ ὅτι ὁ μόνος σκοπὸς ὅπως ἄρξηται συζητήσεων θὰ εἶνε ὅπως συμφωνήσῃ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ πράξει λεπτομερειῶν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὅρων ἐκείνων; Ὁ Πρόεδρος θεωρεῖ ἑαυτὸν ὑπόχρεων, ἵνα εἴπῃ ὡς πρὸς τὴν περὶ ἀνακωχῆς εἰσήγησιν, ὅτι δὲν νομίζει ὅτι ἔχει ἐξουσίαν νὰ προτείνῃ κατάπαυσιν τῆς ἐνόπλου δράσεως πρὸς τὰς Κυβερνήσεις μεθ' ὧν ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν εὑρίσκεται ἡνωμένη κατὰ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, ἐφόσον τὰ στρατεύματα τῶν Δυνάμεων τούτων εὑρίσκονται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκείνων.

Ἡ καλὴ πίστις οἱασδήποτε συζητήσεως προδήλως θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς συναινέσεως τῶν Κεντ. Δυνάμεων ὅπως ἀποσύρωσιν ἀμέσως τὰς δυνάμεις των πανταχόθεν ἐκ τῶν ἐδαφῶν ἅτινα ἐπέδραμον.

Ὁ Πρόεδρος νομίζει ὡσαύτως ὅτι δικαιοῦται νὰ ἐρωτήσῃ, ἐὰν ὁ Γερμανὸς Καγκελλάριος ὁμιλῇ ἁπλῶς ἐκ μέρους τῶν καθεστηκυιῶν ἀρχῶν τῆς Αὐτοκρατορίας, αἵτινες μέχρι τοῦδε διεξήγαγον τὸν πόλεμον, καὶ παρακαλεῖ ὅπως δοθῇ ἀπάντησις εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα, ἅτινα τυγχάνουσι ζωτικὰ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

(ὑπ.) ΡΟΠΕΡΤ ΛΑΝΣΙΓΓ.

Οἱ ὅροι τοῦ Οὐΐλσων.

Οἱ ἐν τῇ ἀπαντήσει τῆς Ἀμερικῆς μνημονευόμενοι ὅροι τοῦ Προέδρου Οὐΐλσων τῆς 8 π. Ἰανουαρίου εἶνε οἱ ἑξῆς:

1) Ἀποκάλυπτοι συμφωνίαι περὶ εἰρήνης καὶ κατάργησις τῆς ἀποκρύφου διπλωματίας. 2) Ἐλευθερία τῶν θαλασσῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ. 3) Ἰσότης ὡς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς συνθήκας μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τῶν συναινούντων εἰς εἰρήνην. 4) Ἐλάττωσις τῶν ἐξοπλισμῶν. 5) Ἀμερόληπτος διευθέτησις τῶν ἀποικιακῶν ἀπαιτήσεων. 6) Ἐκκένωσις ἅπαντος τοῦ Ρωσσικοῦ ἐδάφους καὶ διευθέτησις τοιαύτη πάντων τῶν ζητημάτων τῶν ἐπιδρώντων ἐπὶ τὴν Ρωσίαν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ καταστῶσιν ἱκανὰ τὰ ἄλλα ἔθνη νὰ βοηθήσωσιν αὐτὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξίν της. 7) Ἐκκένωσις, ἀποκατάστασις καὶ ἀνεξαρτησία τοῦ Βελγίου. 8) Ἐκκένωσις καὶ ἀποκατάστασις τοῦ κατεχομένου γαλλικοῦ ἐδάφους καὶ ἐπανόρθωσις τοῦ ἀδικήματος τοῦ γενομένου τῷ 1871 ἐν τῷ ζητήματι τῆς Ἀλσατίας—Λωραίνης. 9) Ἐπαναδιευθέτησις τῶν συνόρων τῆς Ἰταλίας. 10) Εὐκαιρία πρὸς αὐτονομίαν τῶν λαῶν τῆς Αὐστρουγγαρίας. 11) Ἐκκένωσις καὶ ἀποκατάστασις τῆς Ρουμανίας, Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου. 12) Ἀσφάλεια τῆς ζωῆς τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν διατελουσῶν ἐθνοτήτων καὶ διαρκὲς ἄνοιγμα τῶν Δαρδανελλίων. 13) Δημιουργία ἀνεξαρτήτου Πολωνικοῦ Κράτους. 14) Συγκρότησις συνδέσμου τῶν ἐθνῶν.

Ἀποδοχὴ τῶν ὅρων ὑπὸ τῆς Γερμανίας

Ἐπίσημος διὰ τοῦ ἀσυρμάτου Γερμανικὴ ἀνακοίνωσις. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀπήντησεν εἰς τὸν Οὐΐλσον ὡς ἀκολούθως: Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀπεδέχθη τοὺς ὅρους τοὺς διαγραφέντας ὑπὸ τοῦ Προέδρου Οὐΐλσων ἔν τε τῇ κατὰ τὴν 8ην Ἰανουαρίου ὁμιλίᾳ του ὡς καὶ ἐν ταῖς ἐπακολουθησάσαις ὁμιλίαις του ὡς βάσιν διαρκοῦς εἰρήνης, καὶ συνεπῶς ὁ μόνος σκοπὸς τοῦ νὰ εἰσέλθῃ εἰς συζητήσεις εἶνε νὰ συμφωνήσῃ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ πράξει λεπτομερειῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὅρων τούτων. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις πιστεύει ὅτι καὶ αἱ Κυβερνήσεις τῶν Δυνάμεων τῶν ἡνωμένων μετὰ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν θὰ ἀποδεχθῶσι τὴν θέσιν τὴν προβαλλομένην ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τοῦ Οὐΐλσον. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐν συμφωνίᾳ μετὰ τῆς Αὐστρο-Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῷ σκοπῷ συνάψεως ἀνακωχῆς κηρύσσει ἑαυτὴν ἕτοιμον νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς προτάσεις τοῦ Προέδρου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκκένωσιν, καὶ εἰσηγεῖται ὅπως ὁ Πρόεδρος ἐπιληφθῇ εὐκαιρίας πρὸς συγκρότησιν συνελεύσεως μικτῆς ἀποστολῆς, ἥτις νὰ ποιήσηται τὰς ἀναγκαίας διευθετήσεις τὰς ἀφορώσας τὴν ἐκκένωσιν. Ἡ παροῦσα Γερμανικὴ Κυβέρνησις, ἥτις ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην τούτου τοῦ πρὸς τὴν εἰρήνην μέτρου ἐσχηματίσθη διὰ συνδιασκέψεως καὶ ἐν συμφωνίᾳ μετὰ τῆς μεγάλης πλειονότητος τοῦ Ράϊχσταγ. Ὁ Καγκελλάριος ὑποστηριζόμενος εἰς πάσας τὰς ἐνεργείας του ὑπὸ τῆς συναινέσεως τῆς πλειονότητος ταύτης ὁμιλεῖ ἐν ὀνόματι τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσ. ὡς καὶ τοῦ Λαοῦ. (ὑπογεγρ. Σόλφ.)

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 7)20 Ὀκτωβρίου καὶ ὥρᾳ 4 μ. μ. ὁ κ. **Ν. Καταλάνος** *θὰ εἴπῃ* ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΑΤ. ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Λευκωσίᾳ 2)15 Ὀκτωβρ. 1918.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου.)

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΡΔΙΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΥΣΑ,

Ἐξεδόθη εἰς κομψὸν τεῦχος ἡ Σχολικὴ Μοῦσα τοῦ ποιητοῦ κ. Ι. Περδίου διὰ τὸ ἔτος 1918 χάριν τῆς μαθητικῆς νεολαίας περιλαμβάνουσα πατριωτικὰ καὶ διδακτικὰ ποιήματα πρωτότυπα καὶ ἄλλων δοκίμων διδακτικὰ ποιητῶν μετὰ διαλόγων καὶ μονολόγων ἀξιοσύστατος δ.' ὅλα τὰ Ἑλλην. Σχολεῖα τῆς Νήσου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις ἀνακύψαντες ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ πεφιλημένου ἡμῶν υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ Γεωργίου σπεύδομεν νὰ εὐχαριστήσωμεν θερμῶς πάντας τοὺς δι' ἐπιστολῶν ἢ προφορικῶς συλλυπηθέντας ἡμᾶς ἐπὶ τῇ δεινῇ ταύτῃ συμφορᾷ μας. Εὐχαριστοῦμεν ὡσαύτως τὸν θεράποντα ἰατρὸν κ. Κ. Ἰασονίδην καὶ τὸν φαρμακοποιόν του κ. Γ. Β. Πάλμαν διὰ τὰς φροντίδας των ὅπως σώσουν τὸν ἀδελφόν μου καθὼς καὶ τὸν διδάσκαλον τοῦ χωρίου κ. Ἰ. Παπαγεωργίου διὰ τὸν θερμὸν ἀποχαιρετισμὸν τὸν ὁποῖον ἀπηύθυνε εἰς τὸν νεκρόν.

Ἄχνᾳ τῇ 27. 9. 918.

Διὰ τοὺς τεθλιμμένους
γονεῖς καὶ ἀδελφοὺς
ὁ ἀδελφὸς
Στυλιανὸς Ι. Θεοχαρίδης.

ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ

Ἀπὸ τῆς π. Κυριακῆς 30)13 Ὀκτωβρίου ἔληξεν ὁ ἐπὶ πεντήκοντα μῆνας συναπτοὺς τρομερώτατος καὶ ὠμότατος πόλεμος καὶ ἔπαυσεν ἡ ἀλληλοσφαγὴ καὶ ἡ αἱματοχυσία, αἵτινες κατέκλυσαν δι' ἀνθρωπίνου αἵματος ἀπειρομεγέθεις ἐκτάσεις γῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀσίᾳ καὶ αὗται αἱ θάλασσαι καὶ οἱ ὠκεανοὶ κατέστησαν ἀχανεῖς τάφοι μυριάδων ἀνδρῶν, γυναικῶν, παρθένων, παίδων, νηπίων.

Τὸ ἄγγελμα τῆς περὶ ἀνακωχῆς τῶν ἐμπολέμων τῇ π. Κυριακῇ διαδοθὲν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον θὰ ἐνέβαλεν ἀγαλλίασιν καὶ χαρὰν εἰς τὴν πεπολιτισμένην ἀνθρωπότητα ἅπασαν, ἀποσεῖσαν τὸν βαρύτατον ἐφιάλτην, ὅστις ἐπίεζε καὶ συνέπνιγεν αὐτὴν ἐπὶ τοσοῦτον.

Δικαίως, τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα βραδέως πως μεταδοθὲν καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Νῆσον, προὐκάλεσε σκιρτήματα χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, αἵτινες ἐξεδηλώθησαν κοσμίως καὶ εὐπρεπῶς καὶ μετ' ἀξιαγάστου μετριοπαθείας μέχρι φιλοφροσύνης πρὸς τὸ στοιχεῖον ἐκεῖνο τῆς Νήσου, τὸ ἀνῆκον εἰς τοὺς ἡττημένους.

Ἀδιόρθωτοί τινες μόνον τὴν χριστιανικὴν ταύτην χαρὰν τοῦ λαοῦ ἐπεχείρησαν νὰ παραχαράξωσι καὶ ἐπισκοτίσωσι, διότι εἶναι ἀνίκανοι καὶ κατὰ ἕνα δάκτυλον νὰ ἀρθῶσιν ὑπὲρ τὸν κομματικὸν βόρβορον, ὅστις τόσον δεινῶς ἐδοκίμασε τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τοσαῦτα δεινὰ ἐπεσώρευσε κατ' αὐτοῦ.

Ἀποστρέφοντες τὸ πρόσωπον ἀπὸ ἀνθρώπων οἵτινες οὔτε τῶν ἐθνικῶν δικαίων οὔτε τῶν ἐθνικῶν κινδύνων ἔχουσι καὶ μικρὰν συναίσθησιν, ἀναπέμπομεν ὑποκαρδίους εὐχαριστίας πρὸς τὸν Ὕψιστον, εὐδοκήσαντα νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν τρομερωτάτην σφαγὴν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν ἀντίληψιν καὶ βοήθειαν Αὐτοῦ, ἵνα αἱ ἀποφάσεις τοῦ προσεχοῦς συνεδρίου τῆς εἰρήνης γένωνται κατὰ τὴν ἄπειρον δικαιοσύνην καὶ ἀγαθότητα, αὐτοῦ.

Ὑπολείπεται τῆς παγκοσμίου τραγῳδίας ἡ κάθαρσις, ἥτις θὰ ἀποτελέσῃ τὸ αἰώνιον ἱστορικὸν μάθημα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ θὰ καταδηλοῖ εἰς πάσας τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὴν ἠθικὴν ἀξίαν τοῦ τρομερωτάτου πολέμου, ἐξ ὅσων ποτὲ ἐλυμήναντο τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ Σιμωνίδης ἐπὶ τοῦ τύμβου τῶν τριακοσίων ἀθανάτων Σπαρτιατῶν ἐν Θερμοπύλαις ἐποίησε τὸ ἐπίγραμμα τάδε:

Ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι

διότι ἠγνόει τὸ μέγεθος τῆς θυσίας τῶν ἀθανάτων ἐκείνων καὶ τὸ ἱστορικὸν αὐτῆς ἀποτέλεσμα, ὅπερ ἦτο ἡ σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τοῦ ἐκβαρβαρισμοῦ, καὶ περιώρισεν αὐτὸ εἰς τὴν ὑπακοὴν πρὸς τοὺς νόμους.

Τὸ συνέδριον τῆς εἰρήνης πρόκειται διὰ τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ νὰ θέσῃ τὸ ἐπίγραμμα ἐπὶ τῶν ἀπεράντων καὶ ἀχανῶν νεκροπόλεων, αἵτινες ἐκτείνονται ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου μέχρι τῆς Βαλτικῆς, ἀπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ μέχρι τῆς Β. Θαλάσσης, ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου μέχρι τοῦ Ἰονίου πελάγους, ἀνὰ τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ καὶ κατὰ μῆκος τῆς Παλαιστίνης, καὶ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πασιτίγρητος μέχρι τῆς Κασπίας.

Οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ πολιτικοὶ οἵτινες ἔρριψαν τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὰς μεγίστας τῶν συμφορῶν καλοῦνται ἤδη ν' ἀπονείμωσι τὴν ὀφειλομένην τιμὴν εἰς τὴν αἰωνίαν καὶ ἀγήρω μνήμην τῶν ἑκατομμυρίων νεκρῶν ἐπὶ τῶν ἀχανῶν πεδίων τῶν μαχῶν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον.

Ἡ ἱστορία θὰ συγχωρήσῃ τὸν φοβερώτατον καὶ ὠμότατον πόλεμον εἰς τὴν γενεὰν ἡμῶν, ἂν προσδοθῇ εἰς αὐτὸν σκοπὸς καὶ ἀποτέλεσμα κατ' ἐξοχὴν ἠθικός, καὶ οἱ θρηνοῦντες τὴν ἀπώλειαν τῶν προσφιλεστάτων αὐτοῖς ὑπάρξεων θὰ εὕρωσι παρηγορίαν ἀναλογιζόμενοι ὅτι προσέφερον πράγματι οὗτοι τὴν ζωὴν αὐτῶν εἰς θυσίαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βωμοῦ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου τῆς εἰρήνης πρέπει νὰ γένωνται τοιαῦται, ὥστε ἓν μόνον ἐπίγραμμα οὐρανόμηκες νὰ τεθῇ ὑπὲρ τὰς ἀχανεῖς νεκροπόλεις

ΙΣΟΤΗΣ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Καὶ τότε θὰ παρέρχωνται αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ καὶ ἀποκαλυπτόμεναι θὰ καταθέτωσιν ἐπὶ τῶν ἀπειροπληθῶν τάφων στεφάνους εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς. **Οὕτω γένοιτο!**

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Πρὸς τὸν Κυπρ. Λαόν,

Ἡ γενναία καὶ ἡρωϊκὴ συμμετοχὴ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν εὐγενῶν Συμμάχων ἐν τῷ μεγάλῳ ὑπὲρ τοῦ δικαίου τῶν Ἐθνῶν ἀγῶνι καὶ αἱ ἔνδοξοι νῖκαι τὰς ὁποίας κατήγαγον τὰ Ἑλληνικὰ Στρατεύματα, συνεχίσαντα τὰς εὐκλεεῖς παραδόσεις ὑπερτρισχιλίων ἐτῶν, ἐπλήρωσαν τὴν Κυπριακὴν ψυχὴν ὑπερηφάνου χαρᾶς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία ἀντιλαμβανομένη πλήρως τὴν ἀγωνίαν τοῦ Λαοῦ, ἀναμένοντος καὶ τὴν πλήρωσιν τῶν προαιωνίων αὐτοῦ πόθων, ὡς συμπλήρωμα τοῦ μεγάλου ἀπελευθερωτικοῦ πολέμου, ἐπιθυμεῖ νὰ καθησυχάσῃ τὴν λαϊκὴν ταύτην ἀγωνίαν καὶ νὰ παρακαλέσῃ τὸν Λαὸν ὅπως ἀποβλέπῃ μετ' ἀπολύτου πεποιθήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὰς φιλελευθέρας ἀρχὰς τῆς εὐγενοῦς καὶ μεγάλης Εὐεργέτιδος, πρὸς τὰς μητρικὰς φροντίδας τῆς Ἑλλάδος μας καὶ πρὸς τὸν ἐπικείμενον θρίαμβον τοῦ δικαίου τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐπιθυμεῖ ἐπίσης νὰ διαβεβαιώσῃ τὸν Λαόν, ὅτι συναισθανομένη πλήρως τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς λαμβάνει πᾶσαν πρόνοιαν τὴν ὁποίαν ὑποδεικνύουσιν αἱ περιστάσεις καὶ τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει εἰς αὐτὴν ἡ μία καὶ μόνη καὶ ἀναλλοίωτος θέλησις τοῦ Λαοῦ ὅπως ἑνωθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐλπίζει ἐπίσης ὅτι ὁ Λαὸς ἀποδεικνύων ἅπαξ ἔτι τὴν ἐθνικὴν ἀλληλεγγύην, γνώρισμα χαρακτηριστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, θέλει συντρέξει τὸν ἀγῶνα καὶ θὰ συνεισφέρῃ ὑπὲρ τοῦ Ἑλλην. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔγραψαν καὶ γράφουσι διὰ τοῦ τιμιωτάτου των αἵματος εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πεδία τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Μ. Ἀσίας τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἑλλην. ἀντιπροσωπεία πεποιθυῖα ἐπὶ τὴν φρόνησιν καὶ τὸν πατριωτισμὸν τοῦ Λαοῦ ἀπεκδέχεται τὴν ἐνθουσιώδη τούτου συνεργασίαν ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τῶν κοινῶν καὶ αἰωνίων ἰδανικῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 30)13 Ὀκτωβρίου 1918.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΚΥΠΡΟΥ.

ΠΑΡΑΓΝΩΡΙΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.

Ὁ Γερουσιαστὴς Λότζ (*Lodge*) ἀντιπρόσωπος τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος παρὰ τῇ γερουσιαστικῇ ἐπιτροπείᾳ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπιδραστικῶν μελῶν τῆς Γερουσίας, ἐδήλωσε κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τῆς εἰς ἄνδρας δυνάμεως», ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θεωροῦσιν ὡς ἀναλλοίωτον τὸ ἐλάχιστον τῶν ἑπομένων ὅρων διὰ τὴν συνομολόγησιν εἰρήνης.

«Πλήρης ἀποκατάστασις τοῦ Βελγίου· ἁπλῆ καὶ καθαρὰ ἐπιστροφὴ τῆς Ἀλσατίας—Λωρραίνης εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τῶν ἀλυτρώτων χωρῶν εἰς τὴν Ἰταλίαν· πλήρης ἀσφάλεια διὰ τὴν **Ἑλλάδα (!!!)**· ἀνεξαρτησία τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ρουμανίας· Πολωνία ἀνεξάρτητος· ἀπελευθέρωσις τῶν σλαυικῶν λαῶν καὶ ἀπαλλαγὴ τῆς Ρωσίας ἀπὸ τῆς τευτονικῆς κυριαρχίας, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν Ρωσίαν πασῶν τῶν χωρῶν αἵτινες τῇ ἀφῃρέθησαν διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βρέστ—Λιτόβσκ. Ἡ Κωνσταντινούπολις ἐλεύθερος λιμὴν καὶ ἡ Παλαιστίνη διὰ παντὸς ἐλευθέρα ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ.

«Ἰδού, λέγει ὁ κ. Λότζ, οἱ κυριώτεροι ὅροι ἡμῶν. Ὁ σημαντικώτατος εἶναι οἱ μεγάλοι σλαυικοὶ λαοί. Οἱ Ζουγγοσλαῦοι καὶ Τσεχοσλαῦοι πρέπει νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς ἔθνη ἀνεξάρτητα. Αὐτοί, ὡς καὶ ἡ Πολωνία, θὰ φράττωσι τὴν ὁδὸν τῆς Γερμανίας πρὸς Ἀνατολάς.

Οὐδεὶς σκέπτεται νὰ ἐξουθενώσῃ τὸν Γερμανικὸν λαόν.

Δὲν ἀπεδύθημεν εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον ἵνα δώσωμεν κυβέρνησιν εἰς τὸν Γερμανικὸν λαόν. Εἶναι ὑπόθεσις ἣν ὀφείλει νὰ διεξαγάγῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος.

Οἱ ὅροι τῆς εἰρήνης δὲν θὰ διατυπωθῶσιν ὑπὸ τῶν προεχόντων ἀντιπροσώπων τῶν ἐθνῶν κατὰ τὸν ἀρχαῖον τρόπον, ὡς ἐν Συνεδρίῳ τινὶ τῆς Βιέννης.

Ἡ εἰρήνη θὰ εἶναι ὅλως διάφορος πάσης γνωστῆς μέχρι τοῦδε εἰρήνης. Δὲν θὰ εἶναι συναλλαγὴ ἐμπορική.

Μόνος σκοπὸς ἡμῶν εἶναι ὅπως περιαγάγωμεν τὴν Γερμανίαν εἰς θέσιν ὥστε νὰ μὴ δυνηθῇ οὐδέποτε νὰ πειραθῇ καὶ πάλιν ὅπως κυριαρχήσῃ καὶ ἐρημώσῃ τὸν κόσμον.»

Μετὰ λύπης βεβαίως θὰ ἀναγνώσῃ πᾶς Ἕλλην τὴν τόσην παραγνώρισιν τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Γερουσιαστοῦ, ἥτις πιθανώτατα εἶνε καὶ γνώμη τῶν πολιτικῶν κύκλων τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας. Ἡ Ἑλλὰς ὑπῆρξε πάντοτε ἀσφαλής, οὐδ' ἐκινδύνευσε καὶ κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον ὥστε νὰ προσδοκᾷ ἀπὸ τοῦ Συνεδρίου τῆς εἰρήνης μόνον τὴν ἀσφάλειάν της.

Ἐντούτοις εὑρέθησαν Ἕλληνες οἵτινες διὰ τὴν ὑπισχνουμένην ἀσφάλειαν τῆς Ἑλλάδος ἀπηύθυναν καὶ θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Λότζ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μόρφου ἀξ. πελατείας μας ὅτι ὁ κ. Πολύβιος Εὐθυμιάδης τέως ἀντιπρόσωπός μας ἐν Μόρφου ἐπαύθη τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑταιρείας Σίγγερ ἀπὸ τῆς 5ης Ὀκτωβρίου 1918 (ν.ἡ.) καὶ ὅτι τοῦ λοιποῦ δύνανται νὰ ἀποτείνωνται πρὸς τὸ Γραφεῖον Μόρφου καὶ πρὸς τὸν περιοδεύοντα μηχανικόν μας κ. Ἰωάννην Παντελίδην.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 2)15 Ὀκτ. 1918.

Δι' Ἑταιρείαν Σίγγερ
Μ. Τσιμέλλης.

ΚΑΠΝΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ «Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ»

Γ. Δ. ΔΙΑΝΕΛΛΟΥ & ΥΙΟΥ

ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτίμου πελατείας μας ὅτι ἐξαντληθείσης τῆς παρακαταθήκης τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν μας πρώτης ποιότητος, διεκόψαμεν ἀπὸ τῆς 1)14 Σεπτεμβρίου τὴν κατασκευὴν Σιγαρέττων «ΠΑΛΜΥΡΑ Α, ΑΑ καὶ ΑΑΑ», καὶ ὅτι εὐθὺς ὡς λάβωμεν τὰς νέας παραγγελίας μας ἑλληνικῶν καπνῶν, θὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν κατασκευὴν τῶν ἐν λόγῳ Σιγαρέττων.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἠναγκάσθημεν νὰ ἐλαττώσωμεν εἰς τὸ 1)4 τὴν κατασκευὴν σιγαρέττων μας τῶν 4 καὶ 5 γρ. τὸ κυτίον, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ διατηρήσωμεν ταῦτα ἐπὶ ἕνα ἀκόμη μῆνα ἀπὸ σήμερον.

Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ ἀξιότιμοι πελάται μας θὰ συγχωρήσωσι τὴν ἀκουσίαν καθυστέρησίν μας, μερικὴν ἢ πλήρη, ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν των, διαβεβαιοῦμεν δ' αὐτούς, ὅτι πᾶσα τοιαύτη καθυστέρησις γίνεται κατ' ἀνάγκην καὶ οὐχὶ ἐκ προτιμήσεως, εἴτε πρὸς τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν πελάτην, εἴτε πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν ἐπαρχίαν.

Ἐλπίζομεν ὡσαύτως, ὅτι πολὺ συντόμως θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἀνταποκριθῶμεν πλήρως εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς ἀξιοτίμου πελατείας μας.

Ἐν Λάρνακι τῇ 21)4)10)18.

Γ. Δ. Διανέλλος καὶ Υἱός.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ

ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΟΥ ΔΙΚΑΣΤΟΥ

Αἴτησις ἀρ. 578)18·

Μεταξύ:

Ἐλεγκοῦς χ'' Γιώρκη Παρουξῆ ἐκ Ψημολόφου
Ἐναγούσης,
καὶ
Κωστῆ Χαραλάμπους Νουρῆ ἐκ Ψημολόφου νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς
Ἐναγομένου.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Κυριακίδου Δικηγόρου διὰ τὴν ἐνάγουσαν δι' ἧς (αἰτήσεως) ἐξαιτεῖται διάταγμα διατάττον τίνι τρόπῳ ἡ εἰδοποίησις τῆς παρούσης αἰτήσεως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς δεόντως γενομένη ἐπὶ τοῦ ἐναγομένου, ὅστις ἀπουσιάζει ἐκ Κύπρου καὶ ἡ διαμονὴ αὐτοῦ τυγχάνει ἄγνωστος, Τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναγνὸν τὴν ἔνορκον ὁμολογίαν καὶ κατατεθεῖσαν ὑπὸ ἢ ἐκ μέρους τῆς ἐναγούσης Διατάττει διὰ τοῦ παρόντος ὅτι ἡ ἐπίδοσις τῆς εἰδοποιήσεως ἐν τῇ αἰτήσει ταύτῃ θὰ θεωρηθῇ ὡς δεόντως γενομένη. 1. Διὰ τῆς ἐπιδόσεως ἀντιγράφου τῆς κλήσεως μετ' ἀντιγράφου τοῦ διατάγματος τούτου εἰς τὴν σύζυγον τοῦ ἐναγομένου. 2. Διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως παρομοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου. 3. Διὰ τῆς καταχωρίσεως εἰς δύο συνεχῆ φύλλα τῆς Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλαξ» ἐκδιδομένης ἐν Λευκωσίᾳ καὶ κυκλοφορούσης ἐν Κύπρῳ ἀντιγράφου τῆς αἰτήσεως ὁμοῦ μετ' ἀντιγράφου τοῦ διατάγματος καὶ περαιτέρω τὸ Δικαστήριον τοῦτο Διατάττει ὅπως ἡ 5η Δεκεμβρίου 1918 ὁρισθῇ πρὸς ἀκρόασιν τῆς αἰτήσεως ταύτης καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἐναγόμενος ἀμελήσῃ νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ἄνω εἰρημένην ἡμερομηνίαν, πᾶσα περαιτέρω εἰδοποίησις διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς αἰτήσεως ταύτης θὰ τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐδόθη καὶ συνετάχθη
τῇ 2α Ὀκτωβρίου 1918.

(ὑπογρ.) ΣΤ. Ε. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ
Δικαστής.

Ὅτι πιστὴ μετάφρασις
Ι. Δ. Δημητριάδης
Β. Π. Ε. Δ.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ

ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Αἴτησις ἀρ. 578)916.

Μεταξύ:

Ἐλεγκοῦς χ'' Γιώρκη Παρουξῆ ἐκ Ψημολόφου
Ἐναγούσης,
καὶ
Κωστῆ Χαραλάμπους Νουρῆ ἐκ Ψημολόφου νῦν ἀγνώστου διαμονῆς
Ἐναγομένου.

Τῷ ἐναγομένῳ **Κωστῆ Χαραλάμπους Νουρῆ** ἐκ Ψημολόφου,

Ἔστω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἡ 5 Δεκεμβρίου 1918 καὶ ὥρα 9η π. μ. ὡρίσθη πρὸς ἀκρόασιν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνάγοντος δι' ἧς ζητεῖ οὗτος τὴν ἐκποίησιν τῆς ἀκινήτου ὑμῶν περιουσίας συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐνυποθήκου τοιαύτης πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ ἀποφάσεως καὶ τῶν ἐξόδων τῆς παρούσης αἰτήσεως ὡς ἑξῆς:

Δι' ὑπόλοιπον προηγουμένου ριτ. ἀκινήτων	£10. 8.1
τόκος 9 % ἀπὸ 10)4)918	
Ἔξοδα πρὸς ἔκδοσιν διατάγματος δημοσιεύσεως	£1. 3.0
Μαρτυρικὸν μὴ κινητῶν καὶ χαρτόσημα	» 0. 1.2
Ἐπίδοσις εἰδοποιήσεως εἰς Ψημολόφου καὶ Λευκωσίαν	» 0. 5.0
Δικαιώματα ἐγγραφῆς ἐν cpal 163)918	» 0. 3.8
Μεμοράντ	» 0. 2.0
Δικαιώματα δημοσιεύσεως	» 0.10.0
C. P. A. L.	» 0. 2.0
Διὰ σύνταξιν καὶ πιστοποίησιν 4 Εἰδοποιήσεων	» 0. 4.0
Δικηγ. αἰτήσεως	» 0.15.0
	£3. 6.1

Ἐν Λευκωσίᾳ 2 Ὀκτωβρίου 1918.

Δι' αἰτήτριαν
(ὑπ.) **Αχ. Κυριακίδης**
Δικηγόρος

Ὅτι πιστὸν ἀντίγραφον
Ι. Δ. Δημητριάδης
Β. Π. Ε. Δ.